

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา ได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่งได้รับความเห็นชอบตามมติการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในส่วนที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายอับดุลรอฟอร์ด มะเตหะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา
อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัด เบอร์โทร ๐-๗๓๒๘-๙๑๑๔

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้ยกเลิก “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” และ “แผนพัฒนาสามปี” และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้ยกเลิก “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)” โดยให้จัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)” แทน โดยให้เริ่มจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เป็น แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับแรกเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ เป็นต้นไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึง การเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑	
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
ส่วนที่ ๒	
ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔
ส่วนที่ ๓	
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๔๓
๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๓
๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๔๔
แบบ ผ.๐๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๔๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑๓๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม	๑๓๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเมือง การปกครอง	๑๖๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๗๑
แบบ ผ.๐๒/๑ โครงที่เกิณศัภยภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๘
แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภณัฑ์	๑๘๐
ส่วนที่ ๔	
การติดตามประเมินผล	๑๘๖

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

คำว่า “บันนังสตา” เป็นภาษามาลายู แปลว่า “นามะปราง” องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา จัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๓ บ้านเงาะกาโป ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบันนังสตา ประมาณ ๑ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดยะลา ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ไปทางทิศใต้ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๐ มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอต่างๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอกงปิงและอำเภอเยหา
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลเขื่อนบางลาง และเขตอำเภอธารโต
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตตำบลบาเจาะและตำบลตลิ่งชัน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตตำบลลำทะลุ

เนื้อที่ คิดเป็นตารางกิโลเมตรได้ ๑๗๘.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๑,๕๖๒.๕๐ ไร่

สภาพทางกายภาพ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาสูง ทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันตก ส่วนพื้นที่ตอนกลางและด้านทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเหมาะแก่การทำการเกษตร เช่น ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น และพืชไร่ต่างๆ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นมีฝนตกชุกทั้งปีและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำให้มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กุมภาพันธ์ อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๓.๑ องศาเซลเซียส และสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๗ องศาเซลเซียส เดือนตุลาคม - พฤศจิกายนมีฝนตกชุกที่สุดลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม

-ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่	มกราคม- เมษายน
-ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่	พฤษภาคม- ธันวาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ภูมิประเทศส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย เป็นป่าดิบชื้นค่อนข้างสมบูรณ์

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปัตตานี มีต้นกำเนิดจากประเทศมาเลเซีย ไหลผ่านอำเภอธารโตและผ่านเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

คลองธารโต มีต้นกำเนิดจาก อำเภอธารโต และไหลผ่าน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา
คลองน้ำขุน มีต้นกำเนิดจาก ตำบลลำทะลุ และไหลผ่านบ้านกาโสด หมู่ที่ ๕
บึงละหารแย อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน
บึงตือโล๊ะตือลอง อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน
บึงกำปงปาแว อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน

บึงผู้ใหญ่อำนาจ อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓ บ้านเยาะ
บึงกือตง อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังกูแว
บึงบางปู อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านกูหมัง
บึงตือระ ๑ อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๘ บ้านตือระ
บึงตือระ ๒ อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๘ บ้านตือระ
บึงตือแบ อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑๑ บ้านป่าหวังนอก

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง ได้แก่

ฝาย ๒ แห่ง (หมู่ที่ ๖ บ้านปือซู และหมู่ที่ ๙ บ้านเจาะบันตัง)
บ่อน้ำตื้น ๗ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๓,๔,๕,๖,๗,๙)
บ่อบาดาล ๓ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๗,๘)

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพเป็นป่าประเภทป่าดิบชื้น ที่มีความชื้นสูงตลอดปีและมีปริมาณน้ำฝนมากเกือบตลอดปี สภาพป่าจึงมีสภาพเป็นป่าดิบ มีไม้นานาชนิดขึ้นอยู่หนาแน่น ตั้งแต่เถาวัลย์จนกระทั่งต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่และสูง ๓๐ -๔๐ เมตร มีพันธุ์ไม้ที่สำคัญและมีค่าหายากขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ไม้หลุมพอง ยาง ตะเคียน ขนุนป่า ตีนเป็ด ไม้เนียน เป็นต้น และพันธุ์เฉพาะถิ่นขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ดาหลา เฟิร์นต้น เป็น

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านป่าหวังใน	หมู่ที่ ๒	บ้านกูแด (บางส่วน)
หมู่ที่ ๓	บ้านเจาะกาโป	หมู่ที่ ๔	บ้านบันนังกูแว
หมู่ที่ ๕	บ้านกาโสด	หมู่ที่ ๖	บ้านปือซู
หมู่ที่ ๗	บ้านปือราเปะ	หมู่ที่ ๘	บ้านตือระ
หมู่ที่ ๙	บ้านเจาะบันตัง	หมู่ที่ ๑๐	บ้านบาโงยแจเกาะ
หมู่ที่ ๑๑	บ้านป่าหวังนอก		

- เป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขตตำบลทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่ คือ หมู่ที่ ๑ หมู่ ๓ - ๑๑
- เป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขตตำบลบางส่วน จำนวน ๑ หมู่ คือ หมู่ที่ ๒
- ท้องถิ่นอื่นในตำบล มีจำนวน ๑ แห่ง คือ เทศบาลตำบลบันนังสตา

๒.๒ การเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตาครั้งที่ผ่านมา เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๗ มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน เขตเลือกตั้ง ๑๑ เขต มีจำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๙,๗๑๒	คน	คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐.๐๐
ผู้มาใช้สิทธิ	๖,๖๔๕	คน	คิดเป็นร้อยละ	๖๘.๔๒
บัตรดี	๖,๒๑๘	บัตร	คิดเป็นร้อยละ	๙๓.๕๗
บัตรเสีย	๒๖๙	บัตร	คิดเป็นร้อยละ	๔.๐๔
บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	๑๕๘	บัตร	คิดเป็นร้อยละ	๒.๓๘

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา มีจำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น ๑๗,๒๐๔ คน แยกเป็นชาย ๘,๗๐๘ คน หญิง ๘,๕๑๔ คน จำนวนบ้านเรือน ๓,๙๐๙ หลังคาเรือน มีความหนาแน่นของประชากร ๙๖.๓๘ คน/ตารางกิโลเมตร

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน		รวม
			ชาย	หญิง	
๑	บ้านป่าหวังใน	๓๒๒	๗๔๖	๗๒๖	๑,๔๗๒
๒	บ้านกุแด	๑๗๙	๓๐๖	๒๘๐	๕๘๖
๓	บ้านเงาะกาโป	๖๗๓	๑,๕๐๐	๑,๕๓๓	๓,๐๓๓
๔	บ้านบันนังกุแว	๒๖๘	๗๓๒	๗๓๐	๑,๔๖๒
๕	บ้านกาโสด	๕๒๙	๑,๐๖๙	๑,๐๘๒	๒,๑๕๑
๖	บ้านปือชู	๕๘๖	๑,๑๓๘	๑,๐๒๗	๒,๑๖๕
๗	บ้านปือราเปะ	๓๒๓	๗๗๙	๖๙๓	๑,๔๗๒
๘	บ้านตือระ	๒๙๗	๗๒๘	๗๒๓	๑,๔๕๑
๙	บ้านเงาะบันตัง	๓๔๘	๘๕๙	๘๙๓	๑,๗๕๒
๑๐	บ้านบาโงยแจเกาะ	๑๗๐	๔๑๕	๓๙๗	๘๑๒
๑๑	บ้านป่าหวังนอก	๑๙๖	๔๓๖	๔๓๐	๘๖๖
รวม		๓,๙๐๙	๘,๗๐๖	๘,๕๑๔	๑๗,๒๐๔

(ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม ๒๕๖๒)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

อบต.บันนังสตา บันนังสตา จ.ยะลา

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	3,449 คน	3,145 คน	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	4,644 คน	4,650 คน	อายุ 18-60 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	643 คน	673 คน	อายุมากกว่า 60 ปี
รวม	8,736 คน	8,468 คน	ทั้งสิ้น 17,204 คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๗ แห่ง
- โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ๔ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๘ แห่ง

ข้อมูลจำนวนเด็กนักเรียนโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	อนุบาล ๑ (คน)	อนุบาล ๒ (คน)	อนุบาล ๓ (คน)	ป ๑ (คน)	ป ๒ (คน)	ป ๓ (คน)	ป ๔ (คน)	ป ๕ (คน)	ป ๖ (คน)	รวมทั้งสิ้น
บ้านกาโสด	-	๑๖	๑๕	๒๓	๒๕	๒๐	๓๖	๒๙	๓๑	๑๘๕
บ้านป่าหวัง	-	๑๘	๒๑	๒๖	๓๖	๓๕	๓๑	๒๘	๓๒	๒๑๘
บ้านธารทิพย์	-	๒๕	๓๐	๓๒	๔๐	๒๒	๔๓	๕๐	๔๕	๒๘๗
บ้านวังหิน	๗	๔	๑๘	๙	๑๐	๑๐	๕	๓	๕	๗๑
บ้านเตาปูน	-	๒๕	๓๐	๓๙	๔๓	๕๑	๕๐	๖๒	๕๘	๓๕๘
บ้านบันนังกูแว	-	๗	๑๒	๑๒	๑๒	๑๔	๑๑	๑๒	๑๐	๙๐
บ้านเจาะป็นตัง	-	๑๐	๙	๒๔	๒๔	๑๕	๑๙	๒๔	๒๘	๑๕๓
รวมทั้งสิ้น										๑,๓๖๒

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒)

ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบล

ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน เด็กเล็ก	ชาย	หญิง	ถ่ายโอนฯ
ศพด.บ้านป่าหวัง ม.๑	๓	๖๔	๓๔	๓๐	กรมพัฒนาชุมชน
ศพด.บ้านบาโงยแจเกาะ ม.๑๐	๒	๔๗	๑๙	๒๘	กรมพัฒนาชุมชน
ศพด.มัสยิดอัตตะหรีห์ ม.๓	๔	๙๑	๔๙	๔๒	กรมการศาสนา
ศพด.มัสยิดซ่มซูดิน ม.๕	๒	๓๖	๑๗	๑๙	กรมการศาสนา
ศพด.มัสยิดนอรูดิน ม.๙	๖	๑๐๕	๕๖	๔๙	กรมการศาสนา
ศพด.บ้านปือชู ม.๖	๒	๕๔	๒๕	๒๙	จัดตั้งเอง
รวม	๑๙	๓๙๙	๒๐๐	๑๙๗	

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ ๒ แห่ง
- มัสยิด ๔๐ แห่ง
- สุเหร่า ๑๘ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด ๓๐ เตียง	๑	แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	๑	แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ	๙๘	

๔.๓ อาชญากรรม

ปัญหาด้านอาชญากรรม เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น ด้านยาเสพติด

๔.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่แพร่ระบาดในพื้นที่ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน ประเภท ยาเสพติดที่แพร่หลาย เช่น น้ำกระท่อม ยาบ้า โดยยาเสพติดประเภทน้ำกระท่อมเอามาดัดแปลงเพิ่มสารชนิดต่างๆ หรือเรียกว่า สีสุนร้อย เป็นที่ระบาดในพื้นที่

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา ได้ส่งเคราะห์ไปยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และมีการจัดโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการสังคมสงเคราะห์

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านมีรายละเอียด ดังนี้-

๑. ถนนสุขยางค์ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐) เส้นทางสายยะลา – เบตง เป็นถนนสายหลักที่มีความสำคัญในการติดต่อระหว่างจังหวัดและชุมชนบันนังสตา กับพื้นที่ใกล้เคียงระยะทางจากจังหวัดยะลา ถึงอำเภอบันนังสตา ประมาณ ๓๙ กิโลเมตร

๒. ทางหลวงท้องถิ่น เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗๗ อำเภอบันนังสตา ตำบลบันนังสตา และอำเภอเยหา

๓. ทางหลวงท้องถิ่น(กรมทางหลวงชนบท) บ้านปือราเปะ เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๗๗ อำเภอบันนังสตา ตำบลบันนังสตา

๔. ทางหลวงท้องถิ่น (กรมทางหลวงชนบท) เส้นทางลัดบ้านเงาะกาโป- เชื้อนบางกลาง เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐

๕. ทางหลวงท้องถิ่น (รพช.) บ้านปือชู –กาโสด เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐

๖. เส้นทางของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ เชื่อมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐ สำหรับเส้นทางเชื่อมระหว่างตำบล หมู่บ้าน เป็นถนน คสล. ถนนดิน และถนนดินลูกรัง

๕.๒ การไฟฟ้า

มีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้า สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด ๑ แห่ง ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอบันนังสตา

มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน เนื่องจากการคมนาคมอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนในหมู่บ้าน ประชากรจำนวน ๘๐ % มีไฟฟ้าใช้ และอีก ๒๐% ไม่มีไฟฟ้าใช้ทั้งตำบล

๕.๓ การประปา

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการน้ำอุปโภค – บริโภค โดยระบบประปาหมู่บ้านและประปาภูเขาจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

๕.๔ โทรศัพท์

- การไปรษณีย์ สำนักงานไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ในเขตเทศบาลตำบลบันนังสตา
- ระบบเครือข่ายมือถือ ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การบริการด้านการสื่อสารภายในตำบลบันนังสตา มีการบริการด้านไปรษณีย์ โทรเลข โดยมีพนักงานไปรษณีย์อำเภอบันนังสตาเป็นผู้ส่งจดหมายและพัสดุ

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ในภาคเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในครัวเรือน ทำสวนผลไม้ และสวนยางพารา เป็นต้น พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๖๙,๗๘๖ ไร่ แยกเป็น

- พื้นที่ทำการปลูกยางพารา ๕๖,๖๘๒ ไร่
- พื้นที่ทำการปลูกไม้ผล ๙,๕๕๘ ไร่
- พื้นที่ทำการปลูกไม้ยืนต้น ๒๕๓ ไร่

๖.๒ การประมง

ด้านประมง (ข้อมูลจากประมงอำเภอ)

หมู่บ้าน/ ชุมชน	บ่อปลา (ไร่)	บ่อกัก ปู และหอย (ไร่)	รวม (ไร่)	สัตว์น้ำที่เลี้ยงในกระชัง (ตารางเมตร)
๑	๓.๙๕๑๔	-	๓.๙๕๑๔	-
๒	๐.๔๒๙๕	-	๐.๔๒๙๕	-
๓	๔.๑๘๓๗	-	๔.๑๘๓๗	-
๔	๒.๖๓๖๒	-	๒.๖๓๖๒	-
๕	๐.๕๖๔	-	๐.๕๖๔	-
๖	๑.๑๘๔๒	-	๑.๑๘๔๒	-
๗	๐.๑๑๕	-	๐.๑๑๕	-
๘	-	-	-	-
๙	๒.๒๐๕๕	-	๒.๒๐๕๕	-
๑๐	๐.๕๘๙๖	-	๐.๕๘๙๖	-
๑๑	-	-	-	-
รวม	๑๕.๘๕๙๑	-	๑๕.๘๕๙๑	-

๖.๓ การปศุสัตว์

ด้านปศุสัตว์ (ข้อมูลจากปศุสัตว์อำเภอ)

หมู่บ้าน/ ชุมชน	โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	ไก่ (ตัว)	ห่าน (ตัว)	นกกระทา (ตัว)	อื่นๆ (ตัว)
หมู่ ๑	๖๒	-	-	๒๓๒	๖	๑๕๐	๙๒๕	-	-	-
หมู่ ๒	๓๗	-	-	๘๒	-	๕๐	๓๑๙	-	-	-
หมู่ ๓	๑๐๖	-	-	๑๘๐	๓๐	๑๔๑	๖๔๕	-	-	-
หมู่ ๔	๖๓	-	-	๒๐๒	๑๒	๒๖๐	๕๓๕	-	-	-
หมู่ ๕	๗๒	-	-	๑๖๖	๑๓	๗๙	๓๒๗	-	-	-
หมู่ ๖	๖๒	-	-	๖๙	๓๑	๑๙๑	๖๙๖	-	-	-
หมู่ ๗	๓๑	-	-	๕๕	๕	๙๑	๗๑๓	-	-	-
หมู่ ๘	๗๗	-	-	๑๐๘	-	๑๐๐	๗๗๒	-	-	-
หมู่ ๙	๔๗	-	-	๗๒	๗	๑๑๒	๓๕๔	-	-	-
หมู่ ๑๐	๒๑	-	-	๑๗	๓	๘๗	๕๓๘	-	-	-
หมู่ ๑๑	๑๐	-	-	๑๔๖	-	๔	๒๗	-	-	-
รวม	๕๘๘	-	-	๑,๒๑๐	๑๐๗	๑,๒๖๕	๕,๙๗๐	-	-	-

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

บริการตรวจสภาพรถ	๒	แห่ง
บริการ ล้าง อัด ฉีด	๓	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	๑	แห่ง
ร้านบริการอินเทอร์เน็ต	๓	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- ถ้ากระแซง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านกาโสด ต.บันนังสตา อ.บันนังสตา จ.ยะลา
- ถ้าชาญคูหา ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗ บ้านควอบาเดาะ ต.บันนังสตา อ.บันนังสตา จ.ยะลา

๖.๖ อุตสาหกรรม

- มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตดำเนินการและประกอบกิจการ จำนวน 2 แห่ง ดังนี้
- บริษัท สามดาวพาราวัต จำกัด ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๙ ต.บันนังสตา จ.ยะลา
 - หจก. เอส พี วี พาราวัต จำกัด ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ต.บันนังสตา จ.ยะลา

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ร้านสะดวกซื้อ Seven Eleven ๑ แห่ง
- ร้านขายของทั่วไป
- มีสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง

ข้อมูลผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP ปี ๒๕๕๙

ที่	ชื่อกลุ่ม	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	เบอร์โทรศัพท์
๑	กลุ่มพัฒนาอาชีพ	๒๑	๗	บันนังสตา	บันนังสตา	๐๘๐ - ๗๑๕๒๖๘๘
๒	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าพื้นเมือง	๑๒๒/๒	๑๐	บันนังสตา	บันนังสตา	๐๘๙ - ๘๖๙๘๑๖๐
๓	กลุ่มสตรีบ้านเงาะกาโปร์	๖๓/๑	๓	บันนังสตา	บันนังสตา	๐๘๑ - ๙๖๓๕๑๒๓
๔	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้าน ป่าหว้งนอก	๒๐/๒	๑๑	บันนังสตา	บันนังสตา	๐๘๔ - ๘๙๙๗๗๐๗
๕	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาแปรรูป กล้วยหินนังตา	๔๑๘	๗	บันนังสตา	บันนังสตา	๐๘๑ - ๓๘๘๙๑๕๗

๖.๘ แรงงาน

แรงงานของตำบลบันนังสตา ร้อยละ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในครัวเรือน แรงงานในการ ทำสวนผลไม้ สวนยางพารา ส่วนแรงงานร้อยละ ๒๕ เป็นแรงงานประเภทต่าง ๆ เช่น รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ เป็นต้น

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหว้งใน

หมู่บ้าน/ชุมชน.....ป่าหว้งใน.....หมู่ที่.....๑.....ตำบล.....บันนังสตา.....อบต./เทศบาล.....บันนังสตา.....
อำเภอ.....บันนังสตา.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๑,๔๑๒.....คน ชาย.....๗๒๖.....คน หญิง.....๖๘๖.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๓๐๒.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๖,๙๗๐.....ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านกุแด

หมู่บ้าน/ชุมชน.....กุแด.....หมู่ที่.....๒.....ตำบล.....บันนังสตา.....อบต./เทศบาล.....บันนังสตา.....
อำเภอ.....บันนังสตา.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๔๘๗.....คน ชาย.....๒๕๔.....คน หญิง.....๒๓๓.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๑๗๖.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๗๘๐.....ไร่

หมู่ที่ ๓ บ้านเงาะกาโปร์

หมู่บ้าน/ชุมชน.....เงาะกาโปร์.....หมู่ที่.....๓.....ตำบล.....บันนังสตา.....อบต./เทศบาล.....บันนังสตา.....
อำเภอ.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๒,๘๘๑.....คน ชาย.....๑,๔๑๗.....คน หญิง.....๑,๔๖๔.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๖๑๖.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๑๑,๓๐๐.....ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังกุแว

หมู่บ้าน/ชุมชน.....บันนังกุแว.....หมู่ที่.....๔.....ตำบล.....บันนังสตา.....อบต./เทศบาล.....บันนังสตา.....
อำเภอ.....บันนังสตา.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๑,๑๖๔.....คน ชาย.....๔๕๒.....คน หญิง.....๗๑๒.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๒๕๔.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๖,๕๕๐.....ไร่

หมู่ที่ ๕ กาโสด

หมู่บ้าน/ชุมชน.....กาโสด.....หมู่ที่.....๕.....ตำบล.....บันนังสตา.....อบต./เทศบาล.....บันนังสตา.....
อำเภอ.....บันนังสตา.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๒,๐๔๙.....คน ชาย.....๑,๐๐๒.....คน หญิง.....๑,๐๔๗.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๔๙๐.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๑๑,๒๐๐.....ไร่

หมู่ที่ ๖ บ้านบือช

หมู่บ้าน/ชุมชน.....บือช.....หมู่ที่ ๖.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๒,๑๐๖.....คน ชาย.....๑,๐๘๙.....คน หญิง.....๑,๐๑๗.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๕๔๗.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๑๒,๕๐๐.....ไร่

หมู่ที่ ๗ บ้านปือราเปะ

หมู่บ้าน/ชุมชน.....ปือราเปะ.....หมู่ที่ ๗.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๑,๓๖๖.....คน ชาย.....๗๑๑.....คน หญิง.....๖๕๕.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๒๙๓.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๖,๙๕๐.....ไร่

หมู่ที่ ๘ บ้านตือระ

หมู่บ้าน/ชุมชน.....ตือระ.....หมู่ที่ ๘.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๑,๓๐๙.....คน ชาย.....๖๕๔.....คน หญิง.....๖๕๕.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๒๖๗.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๙,๙๕๐.....ไร่

หมู่ที่ ๙ บ้านเจาะบันดิง

หมู่บ้าน/ชุมชน.....เจาะบันดิง.....หมู่ที่ ๙.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๑,๖๖๓.....คน ชาย.....๘๐๗.....คน หญิง.....๘๕๖.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๓๓๒.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๖,๗๙๕.....ไร่

หมู่ที่ ๑๐ บ้านบาโงแจเกาะ

หมู่บ้าน/ชุมชน.....บาโงแจเกาะ.....หมู่ที่ ๑๐.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๗๔๔.....คน ชาย.....๓๘๓.....คน หญิง.....๓๖๑.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๑๖๒.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๖,๒๐๐.....ไร่

หมู่ที่ ๑๑ บ้านป่าวังนอก

หมู่บ้าน/ชุมชน.....ป่าวังนอก.....หมู่ที่ ๑๑.....ตำบล.....บ้านนังस्ता.....อบต./เทศบาล.....บ้านนังस्ता.....
อำเภอ.....บ้านนังस्ता.....จังหวัด.....ยะลา.....
จำนวนประชากรทั้งหมด.....๘๒๖.....คน ชาย.....๔๑๖.....คน หญิง.....๔๑๐.....คน
ครัวเรือนทั้งหมด.....๑๘๕.....ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด.....๙,๗๘๐.....ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านภูแค

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๓ บ้านเงาะกาโปร์

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	..๑๙๐...คร้าวเรือน ..๗๖๓๘...ไร่	กก./ไร่	๒,๙๐๐...บาท/ไร่	๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน .	..๒๙๔...คร้าวเรือน ..๔๖๐...ไร่	๑,๑๐๐...กก./ไร่	๓,๕๐๐...บาท/ไร่	๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง .	..๕๒...คร้าวเรือน ..๒๐๔...ไร่	๙๐๐...กก./ไร่	๒,๐๐๐...บาท/ไร่	๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	..๑๐๕...คร้าวเรือน ..๑๖๔...ไร่	๑,๒๐๐...กก./ไร่	๓,๓๗๕...บาท/ไร่	๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังกูแว

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	..๑๐๑...คร้าวเรือน ..๔,๒๔๐...ไร่	๒๖๐...กก./ไร่	๒,๙๐๐...บาท/ไร่	๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน .	..๑๓๕...คร้าวเรือน ..๓๗๒...ไร่	๑,๑๐๐...กก./ไร่	๓,๕๐๐...บาท/ไร่	๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง .	..๓๒...คร้าวเรือน ..๙๒...ไร่	๙๐๐...กก./ไร่	๒,๐๐๐...บาท/ไร่	๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	..๑๓๘...คร้าวเรือน ..๑๒๐...ไร่	๑,๒๐๐...กก./ไร่	๓,๓๗๕...บาท/ไร่	๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านกาโสด

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา	...๑๒๗.....ครีวเรือน ...๗,๖๘๗.....ไร่	...๒๖๐.....กก./ไร่	...๒,๕๐๐.....บาท/ไร่	...๑๑,๕๕๖.....บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	...๑๖๒.....ครีวเรือน ...๖๕๐.....ไร่	...๑,๑๐๐.....กก./ไร่	...๓,๕๐๐.....บาท/ไร่	...๑๗,๖๐๐.....บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	...๔๔.....ครีวเรือน ...๒,๘๘.....ไร่	...๕๐๐.....กก./ไร่	...๒,๐๐๐.....บาท/ไร่	...๑๓,๕๐๐.....บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	...๑๑๙.....ครีวเรือน ...๑๗๙.....ไร่	...๑,๒๐๐.....กก./ไร่	...๓,๓๗๕.....บาท/ไร่	...๑๕,๖๐๐.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๖ บ้านบือช

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....ยางพารา.....	...๑๐๖.....ครีวเรือน ...๘,๖๐๐.....ไร่	...๒๖๐.....กก./ไร่	...๒,๕๐๐.....บาท/ไร่	...๑๑,๕๕๖.....บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	...๒๕๕.....ครีวเรือน ...๖๕๑.....ไร่	...๑,๑๐๐.....กก./ไร่	...๓,๕๐๐.....บาท/ไร่	...๑๗,๖๐๐.....บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	...๑๐๔.....ครีวเรือน ...๑,๑๘.....ไร่	...๕๐๐.....กก./ไร่	...๒,๐๐๐.....บาท/ไร่	...๑๓,๕๐๐.....บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	...๑๒๓.....ครีวเรือน ...๑,๘๓.....ไร่	...๑,๒๐๐.....กก./ไร่	...๓,๓๗๕.....บาท/ไร่	...๑๕,๖๐๐.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๗ บ้านปือราเปะ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	..๙๙...ครัวเรือน ..๓๙๙๙...ไร่	กก./ไร่	๒,๙๐๐...บาท/ไร่	๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	..๑๕๒...ครัวเรือน ..๓๔๗...ไร่	๑,๑๐๐...กก./ไร่	๓,๕๐๐...บาท/ไร่	๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	..๑๐...ครัวเรือน ..๓๕...ไร่	..๙๐๐...กก./ไร่	๒,๐๐๐...บาท/ไร่	๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	..๑๒๐...ครัวเรือน ..๑๕๖...ไร่	..๑,๒๐๐...กก./ไร่	๓,๓๗๕...บาท/ไร่	๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๘ บ้านตือระ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	..๗๑...ครัวเรือน ..๖,๓๓๔...ไร่	กก./ไร่	๒,๙๐๐...บาท/ไร่	๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	..๑๕๔...ครัวเรือน ..๖๗๘...ไร่	๑,๑๐๐...กก./ไร่	๓,๕๐๐...บาท/ไร่	๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	..๔๖...ครัวเรือน ..๑๖๑...ไร่	..๙๐๐...กก./ไร่	๒,๐๐๐...บาท/ไร่	๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	..๑๔๕...ครัวเรือน ..๑๔๐...ไร่	..๑,๒๐๐...กก./ไร่	๓,๓๗๕...บาท/ไร่	๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๙ บ้านเจาะบันตัง

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	...๙๗...ครีวเรือน ...๓๕๘๔...ไร่	...๒๖๐...กก./ไร่	...๒,๙๐๐...บาท/ไร่	...๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	...๑๕๑...ครีวเรือน ...๔๓๐...ไร่	...๑,๑๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	...๒๗...ครีวเรือน ...๖๒...ไร่	...๙๐๐...กก./ไร่	...๒,๐๐๐...บาท/ไร่	...๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	...๑๐๘...ครีวเรือน ...๑๓๓...ไร่	...๑,๒๐๐...กก./ไร่	...๓,๓๗๕...บาท/ไร่	...๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๑๐ บ้านบางแจเงาะ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	...๗๘...ครีวเรือน ...๔,๐๓๔...ไร่	...๒๖๐...กก./ไร่	...๒,๙๐๐...บาท/ไร่	...๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	...๗๕...ครีวเรือน ...๓๓๖...ไร่	...๑,๑๐๐...กก./ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่	...๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	...๘...ครีวเรือน ...๒๘...ไร่	...๙๐๐...กก./ไร่	...๒,๐๐๐...บาท/ไร่	...๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	...๑๔๕...ครีวเรือน ...๑๗๐...ไร่	...๑,๒๐๐...กก./ไร่	...๓,๓๗๕...บาท/ไร่	...๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ ๑๑ บ้านป่าหว้งนอก

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ นอกเขตชลประทาน	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน...ยางพารา.....	..๖๙...คร้าวเรือน ..๒๖๓๕...ไร่	กก./ไร่	๒,๙๐๐...บาท/ไร่	๑๑,๕๕๖...บาท/ไร่
	สวน...ทุเรียน	..๘๓...คร้าวเรือน ..๕๙๒...ไร่	กก./ไร่	๓,๕๐๐...บาท/ไร่	๑๗,๖๐๐...บาท/ไร่
	สวน...ลองกอง	..๓๔...คร้าวเรือน ..๙๓...ไร่	กก./ไร่	๒,๐๐๐...บาท/ไร่	๑๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	สวน.....กล้วย.....	..๑๕๕...คร้าวเรือน ..๒๐๑...ไร่	กก./ไร่	๓,๓๗๕...บาท/ไร่	๑๕,๖๐๐...บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ	๑			
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร				
☐ ๓. คลอง	๑			
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง				
☐ ๕. น้ำตก	๒	๒		
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ	๑			
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๒ บ้านกุแด

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทำราบโปรตรอบู		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑	๑		
☐ ๓. คลอง				
☐ ๔. ท้องน้ำ/บึง				
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๓ บ้านเงาะกาโปรี

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตรระบุ		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร				
☐ ๓. คลอง	๑	๑		
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	๒		
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(ไปรตรระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ	๑	๑		
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน	๑	๑		
☐ ๖. อื่นๆ(ไปรตรระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังนั่ว

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตรระบุ		
๓.๑ ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร				
☐ ๓. คลอง	๒	๑		
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	๑		
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(ไปรตรระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน	๑	๑		
☐ ๖. อื่นๆ(ไปรตรระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๕ บ้านกาโสด

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ	๑			
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร				
☐ ๓. คลอง	๑			
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒			
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๖ บ้านบือชู

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระกูล		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒			
☐ ๓. คลอง	๑			
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒			
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๗ บ้านบือราปะ

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระกูล		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ	๑	๑		
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒	๒		
☐ ๓. คลอง				
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	๑		
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ	๒	๒		
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๘ บ้านต้อระ

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระกูล		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ	๑	๑		
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร				
☐ ๓. คลอง	๑	๑		
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	๒		
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ	๑	๑		
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๙ บ้านเจาะบันดัง

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒			
☐ ๓. คลอง				
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๑			
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๑๐ บ้านบางแจ้เกาะ

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด	
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตระกูล		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐		
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี		
		เพียงพอ (แห่ง)		
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.	
☐ ๑. แม่น้ำ				
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑			
☐ ๓. คลอง				
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง	๒			
☐ ๕. น้ำตก				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....				
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น				
☐ ๑. แก้มลิง				
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ				
☐ ๓. ฝาย				
☐ ๔. สระ				
☐ ๕. คลองชลประทาน				
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)				

หมู่ที่ ๑๑ บ้านป่าหวังนอก

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำทาง การเกษตร ไม่เพียงพอในช่วงเดือน ใด
	เพียงพอ	ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปี ที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓	๒,๒๐๐	
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	จำนวน (แห่ง)	ความเพียงพอของน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี	
		เพียงพอ (แห่ง)	
๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ			
☐ ๑. แม่น้ำ			☐ ม.ค.
☐ ๒. ห้วย/ลำธาร	๑		☐ ก.พ.
☐ ๓. คลอง			☐ มี.ค.
☐ ๔. หนองน้ำ/บึง			☐ เม.ย.
☐ ๕. น้ำตก			☐ พ.ค.
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑)..... ๖.๒)..... ๖.๓).....			☐ มิ.ย.
			☐ ก.ค.
			☐ ส.ค.
			☐ ก.ย.
			☐ ต.ค.
			☐ พ.ย.
			☐ ธ.ค.
๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น			
☐ ๑. แก้มลิง			
☐ ๒. อ่างเก็บน้ำ			
☐ ๓. ฝาย			
☐ ๔. สระ	๑		
☐ ๕. คลองชลประทาน			
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒)..... ๖.๓)			

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

หมู่ที่ ๑ บ้านป่าหวังใน

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๑	๑		๑	☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๒	๒		๒	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๒ บ้านภูแค

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ					☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๑	๑		๑	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๓ บ้านเงาะกาโปร้

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๓			๓	☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๒			๒	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๑			๑	
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๒			๒	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๔ บ้านบันนังกูแว

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ					☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑	๑		๑	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑	๑		๑	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๕ บ้านกาโสด

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ					☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๕	๕			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๓	๓		๓	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑	๑		๑	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๖ บ้านบือชู

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๒			๒	☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑			๑	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑			๑	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๗ บ้านปืราปะ

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๒		๒		☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๒		๒		
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๒		๒		
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๒		๑		
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๘ บ้านตือระ

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๔	๑	๓		☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๒	๒			
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๓		๓		
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑		๑		
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๙ บ้านเจาะบันตัน

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ					☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๒				
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑		๑		
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๑๐ บ้านปือราเปะ

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๒	๒		๒	☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๒	๒		๒	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑	๑		๑	
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

หมู่ที่ ๑๑ บ้านป่าหว้งนอก

แหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	การใช้งาน		ความเพียงพอของน้ำ อุปโภค บริโภค ตลอดทั้งปี	หากไม่เพียงพอ หมู่บ้านนี้มีน้ำอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอในช่วง เดือนใด
		ใช้ได้ (แห่ง)	ใช้ไม่ได้ (แห่ง)	เพียงพอ (แห่ง)	
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๑	๑		๑	☐ ม.ค. ☐ ก.พ. ☐ มี.ค. ☐ เม.ย. ☐ พ.ค. ☐ มิ.ย. ☐ ก.ค. ☐ ส.ค. ☐ ก.ย. ☐ ต.ค. ☐ พ.ย. ☐ ธ.ค.
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑	๑		๑	
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑	๑			
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ) ๔.๖.๑)					

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามประมาณ ๘๕ % ศาสนาพุทธประมาณ ๑๕ %

- มีสถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	จำนวน	๒	แห่ง
- มัสยิด	จำนวน	๔๐	แห่ง
- สุเหร่า	จำนวน	๑๘	แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ส่วนใหญ่เป็นประเพณีสากลทั่วไป

- ลอยกระทง
- ทำบุญเดือนสิบ, วันเข้าพรรษา, วันวิสาขบูชา, สงกรานต์
- การแต่งงานทางศาสนาอิสลาม, ฮารีรายอ อีดิลฟิตรี, ฮารีรายอ อีดิลอัฎฮา

วัฒนธรรม

- การแต่งกาย
- วัฒนธรรมการแสดง

งานสำคัญ

ทางศาสนาอิสลาม เช่น ถือนีลัตในเดือนรอมฎอน งานเมาลิด ฮารีรายอ

การจัดกิจกรรมกวนอาซูรอ

ทางพุทธศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชาวันเข้าพรรษา วันออกพรรษา

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

มีการทำยาสมุนไพร,กรรณกและไม้กวาดเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภาษายาวีหรือภาษา มาลายูเป็นภาษาประจำถิ่น

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ตำบลบันนังสตาไม่มีสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

สภาพน้ำ ในพื้นที่ ตำบลบันนังสตา ปัญหาของน้ำที่มีตามบ้านเรือนส่วนใหญ่เกี่ยวกับบรส กลิ่น สี คราบสนิมและตะกอน ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ร้ายแรง

๙.๒ ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ในตำบลบันนังสตา ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ป่าสงวน และป่านิคม

๙.๓ ภูเขา

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาสูง ทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันตก ส่วนพื้นที่ตอนกลางและด้านทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในเขตตำบลบันนังสตา มีสภาพแวดล้อมแบบชนบททั่วไปที่ยังไม่มีผลกระทบจากมลพิษ ต่าง ๆ แต่ ยังขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามตามบริเวณบ้าน สภาพความเป็นอยู่และที่พักอาศัย สภาพถนนส่วนใหญ่ ภายในหมู่บ้านยังมีสภาพเป็นลูกรัง ทำให้การดูแลรักษาความสะอาดทำได้ยาก ในช่วงหน้าแล้งมักก่อให้เกิดปัญหา เรื่องฝุ่นละออง และในช่วงฤดูฝนจะก่อให้เกิดโคลนอีกทั้งถนนเฉอะแฉะ ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก จึงควร ปรับปรุงและแก้ไขสิ่งต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น

ทรัพยากรธรรมชาติ

- มูลค่างควาบนภูเขาบริเวณถ้ำกระแซง
- ป่าสงวนกาโสด
- สวนป่ายี่ลาบัน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานการบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนานิถุระยຍะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยຍะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยຍะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ เอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะ ยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม

ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วง แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑,๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของ การลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณ ร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมี ระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๓๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสม องค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการ ของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็น ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลัง

แรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบ กับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถ ในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออก รวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิต ภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและ สามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิต ภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต เพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของ ปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรค ต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและ การบริหารจัดการ เศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรง ถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้ เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาใน ระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและ เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัย ทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการ กระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้นโยบายทางการคลังในการกระตุ้น เศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจาก ต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลาง ระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัด อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไป ประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้น ประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ ได้รับการยกระดับขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้ เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มี รายได้สูง โดยใน ปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้าน เทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับ ร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการ วิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชน ประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อ การวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕ , ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ พัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วย รูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาด การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัยและข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากร กลุ่มเจนเนอเรชั่น Y ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี๒๕๔๘ – ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลัง แรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมิมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มี

รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลง มีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วง ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มี แนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึงประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๒๕-๒๕๔๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคง กระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึง การศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากร ร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงาน อิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๓๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายเข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคม ร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อย โอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดุกสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบ ความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชนมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๓,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่งในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมดและองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและ ทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไป ด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของ พื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่า ชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙ -๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ใน ปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคง ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบ ต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมี การนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑,๘๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้ พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่ง น้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำและการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้าน ลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำลังจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูล ฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เซลล์ขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยานการเข้มงวดกับการตรวจจับ - ๘ - รถควันดำ อย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมาก สำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงโดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะนำดินที่มีปุ๋ย ตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชี ก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๔๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมี แนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับ และช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็น สุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องปรับปรุงด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ใน ระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน

เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทย ขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงาน ภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปิดงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษีขาดความรับผิดชอบต่อ ผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนา บางส่วนประพฤติดิตคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาด ความโปร่งใส ปลอ่ยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและ นักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มี ธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและ สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการ กระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่าง อิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจาก พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็น ข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการ กระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๘๘ คน อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วน จังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล

ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุลปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๘.๙๐ ของรายได้รัฐบาลใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพา เงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐ เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากรัฐกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำบากได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์ คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่า ประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน ภายใต้สมมติฐาน

(๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ ๔

(๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐ - ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ เฉลี่ย ๘๐ - ๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

(๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัว ร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐

(๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ - ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓) - ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๓)

อัตราการขยายตัวของ GDP	รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒				รายได้ต่อหัว ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓				ปีที่เข้าสู่ประเทศรายได้สูง
	GDP	GNP	GDP	GNP	GDP	GNP	GDP	GNP	
	THB	USD	THB	USD	THB	USD	THB	USD	
๓.๓	๒๗๘,๖๓๖	๗,๙๖๑	๒๖๔,๗๐๔	๗,๕๖๓	๓๖๖,๒๑๐	๑๐,๔๖๓	๓๔๗,๘๙๙	๙,๙๔๐	๒,๕๗๔
๓.๘	๒๘๙,๘๙๒	๘,๒๘๓	๒๗๕,๓๙๘	๗,๘๖๙	๓๙๓,๗๘๙	๑๑,๒๕๑	๓๗๔,๐๙๙	๑๐,๖๘๙	๒,๕๗๒
๔.๓	๒๙๘,๑๖๓	๘,๕๑๙	๒๘๓,๒๕๕	๘,๐๙๓	๔๑๔,๖๒๙	๑๑,๘๔๗	๓๙๓,๘๙๘	๑๑,๒๕๔	๒,๕๗๑
๕.๐	๓๑๗,๐๕๑	๙,๓๒๕	๓๐๑,๑๙๙	๘,๘๕๙	๔๖๔,๐๕๒	๑๓,๖๔๙	๔๔๐,๘๔๙	๑๒,๙๖๖	๒,๕๖๙

การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ

(๑) การลดลงของ กำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น

(๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นใน การยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากร ผู้สูงอายุ

(๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความ ต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย

(๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรร งบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

(๖) เกณฑ์รายได้ ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศ

สำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากร วัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบก รับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อ คุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจน

ร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัด ของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากร ท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหา เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนใน ระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้ จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการ บริหารจัดการ ภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ อย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่าง ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ สถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็น ธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการ ภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจ ภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน นโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของ ประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่า ประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็น

สังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติ ไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรศัพท์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่

- ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ
- ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ
- ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐาน ของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้ มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอด ช่วงแผนฯ

๑๒ เนื่องจาก

- ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ

๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไป สู้วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศ สำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการ ติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิต ทักษะคติและความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการณ์การบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศ ชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทาง ชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถใน การพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตทางธรรมชาติ มีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ข้อขัดแย้งระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวี ความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็น สำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบ สหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการ เติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการ ลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขึ้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยานและอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

คมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัย ทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจน

ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีความทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ

(Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับปรุงโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดย สนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน ระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโลก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระ ค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุนและการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงาน ต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าใน อนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพ อนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อน ภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้ชายแดน	๔๕,๕๖๗ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ๒.๖๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๑๙
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้ชายแดน	๖,๗๒๖.๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัว ร้อยละ๐.๘๘	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖๖

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายประเทศ GRP ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร

๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไม้ผล โดยการสนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการปลูก การบำรุงรักษา พัฒนารายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต และการเก็บเกี่ยวผลผลิต รวมทั้งการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าผลผลิตประกอบด้วย

(๑) ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขึ้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครฟ และ ยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนอุตสาหกรรม ปลายน้ำ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรองรถไฟและยางรองคอสพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน ถังมือยาง ถังยางอนามัย และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางที่มีดีไซน์ที่ทันสมัยและมีมูลค่าสูง

(๒) ปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจปาล์มน้ำมันของกลุ่มสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ส่งเสริมการจัดตั้งอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลขั้นต้นและขั้นปลายแปรรูปปาล์มน้ำมัน ครบวงจรเพื่อรองรับผลผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต

(๓) มะพร้าว การพัฒนาและสนับสนุนการปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี โดยขยายพื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดีทั้งมะพร้าวน้ำหอม และมะพร้าวผลแก่ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าว อาทิ มะพร้าวน้ำหอมกระป๋อง น้ำกะทิสด และกะทิกระป๋อง จำหน่ายเพื่อการบริโภคในประเทศและส่งออก รวมทั้งส่งเสริมการทาน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น เพื่อใช้ในธุรกิจสปา และเครื่องสำอาง

(๔) ไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีในพื้นที่จังหวัดยะลา โดยเฉพาะพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว และส่งเสริมการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติโดดเด่นและเป็นที่ต้องการของตลาด และลองกองพันธุ์ดีในจังหวัดนราธิวาส ให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตตั้งแต่ระบบการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว ระบบการคัดแยกคุณภาพ (Food Processing Technology) พัฒนาระบบฐานที่มาตรฐาน มีระบบโลจิสติกส์ทั้ง Cool Chain และ Cold Chain ในการเก็บรักษาผลผลิต และการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมทั้งการพัฒนา Young Farmer ให้เป็น Smart Farmer ที่มีความสามารถในการบริหารจัดการฟาร์มและมีศักยภาพด้านการตลาดที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายโดยตรง และการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจและ SMEs จำหน่ายผ่านระบบการตลาดออนไลน์ (E-Commerce) และส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๒) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร พัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร โดยเฉพาะ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงราคาและศูนย์กลางการซื้อขายในพื้นที่ โดยพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งซื้อขายทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าทั้งระบบ Online และ Offline

๑.๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรกรรายย่อยปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพา ตนเองได้ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืน อาทิ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เป็นเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม โดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการทำปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจาก ความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) ยกย่องเกษตรกรประมุง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม (Good Agriculture Practice : GAP และ Code of Conduct : CoC) รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจน การพัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐานสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุกรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร การส่งเสริมและขยายการเลี้ยงไก่เบตง โคเนื้อ และแพะ ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าและที่ได้มาตรฐาน ถูกหลักสุขอนามัย และส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ นมแพะพาสเจอร์ไรส์ ไอศกรีม และเครื่องสำอาง รวมทั้งสนับสนุนการเลี้ยงปศุสัตว์ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตมุสลิมให้เป็นวัตถุดิบสำหรับแปรรูปที่ได้มาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากลเพื่อบริโภคในท้องถิ่นและส่งออก

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และการส่งเสริมการหาธุรกิจการเกษตรแบบครบวงจร มีการเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์ และบริหารจัดการร่วมกันในรูปเกษตรแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิต และร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนสร้างและพัฒนาองค์กร สถาบันเกษตรกร และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต และเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เกษตรแม่นยำ เพื่อลดความเสียหายจากภัยพิบัติ และความเสียหายกรณีเกิดโรคระบาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อให้มีเงินทุนหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจฐานราก รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startup และการพัฒนาความเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวพระราชรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีฐานชีวภาพ และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร โดยการส่งเสริมการนำผลการวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา อาทิ การใช้เทคโนโลยีฐานชีวภาพในการผลิตภาคเกษตร การใช้เทคโนโลยี ฐานชีวภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า รวมทั้งการสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่หลากหลาย

๖) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะสินค้า ที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่นและประยุกต์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรม ในการผลิต บรรจุภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้า เพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างตราสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการ

เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ อาทิ โกเบตง และปลาสุลา ร่องรับการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และส่งออกไปยังตลาดโลก

๗) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหนองจิกและนิคมอุตสาหกรรมบานา ส่งเสริมการทาประมงและการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๘) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบระบบน้ำในลุ่มน้ำหลัก และพัฒนาระบบโครงข่ายน้ำของภาค (ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี และลุ่มน้ำบางนรา) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกักเก็บน้ำและระบบกระจายน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย รวมทั้งจัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดและเหมาะสำหรับการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่เพื่อการอุปโภค บริโภค อุตสาหกรรม และการเกษตร รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำเพื่อกระจายประโยชน์ที่เป็นธรรมกับทุกภาคส่วน

๙) สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน สามารถรองรับ การขนส่งสินค้า Feeder ไปยังท่าเรือของมาเลเซียและอินโดนีเซียได้ ปรับปรุงร่องน้ำเพื่อรองรับเรือขนาดใหญ่สำหรับท่าเรือปัตตานีและท่าเรือจังหวัดนราธิวาส การก่อสร้างคันกันคลื่น พัฒนาระบบการให้บริการด้าน การขนส่งทางเรือและระบบโลจิสติกส์ที่ได้มาตรฐาน และส่งเสริมการใช้ท่าเรือในเชิงพาณิชย์ รวมทั้ง การบริหารจัดการท่าเรือแบบมีส่วนร่วมจากชุมชนโดยรอบในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการเดินเรือสินค้าตามแนวชายฝั่งมีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑๐) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิตและบริการในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากรการเกษตร และทรัพยากรชีวภาพ รวมทั้งการจัดการทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อ การกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสู่ไฮเก-ลก และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองน่าอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภาคใต้ชายแดน	๖,๔๖๙.๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๑๑.๗๙	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐
มูลค่าการค้าชายแดนภาคใต้ชายแดน	๗,๕๕๔.๖๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ หดตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕.๖๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๕

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายประเทศ GRP ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) **พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด้านชายแดน** ให้เพียงพอและได้มาตรฐานรวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงเข้าสู่ด้านให้มีมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด้านชายแดน ชุมชนและพื้นที่หลังด้านให้เหมาะสม อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกบริเวณด้านชายแดนสู่สิงคโปร์ ด้านชายแดนตากใบ และเร่งรัดการก่อสร้างด้านชายแดนบูเกเตา รวมทั้งการจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต

๒) **พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบกและทางอากาศ** อาทิ

๒.๑) **ทางบก** พัฒนาโครงข่ายถนนสายหลัก สายรอง และการขนส่งทางรางให้มีมาตรฐาน และมีความปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งสินค้าได้ทุกระบบ อาทิ สายนาทวี-สุไหงโก-ลก สายเมืองยะลา-เบตง รวมทั้งพัฒนาและสร้างร่วมมือในการเชื่อมโยงการเดินทาง การขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวจากสถานีรถไฟสุไหงโก-ลก เชื่อมต่อไปยังประเทศมาเลเซีย และวางระบบการกำกับดูแลการขนส่งให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒.๒) **ทางอากาศ** ปรับปรุงท่าอากาศยานนาทวี และการก่อสร้างสนามบินเบตงให้แล้วเสร็จตามเป้าหมาย รองรับปริมาณความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศและสนับสนุนการพัฒนาเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งชายแดน และการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเบตงกับแหล่งเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ตอนในของภาคเมืองเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน (ปีนัง โกตาบารู รัฐกลันตัน) และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงของประเทศ

๓) **พัฒนาเมืองยะลาให้เป็นเมืองน่าอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค** โดยการจัดทำแผนแม่บทเชิงพื้นที่เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาค พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนการต่อยอดการพัฒนาฐานเศรษฐกิจเดิม ได้แก่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวางแผนการสงวนและเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ สามารถลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม เพื่อเตรียมพร้อมจังหวัดยะลาให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาค ในช่วงปี ๑๖ - ๒๐

๔) **พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม** โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย ควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและจัดเก็บข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพโดยเฉพาะชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นอย่างเป็นระบบ เพื่อลดอัตราการถูกคุกคามของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยเน้นการส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ใช้ความโดดเด่นของสังคมพหุวัฒนธรรม อาทิ การท่องเที่ยวเมืองเก่าจังหวัดปัตตานี เมืองเก่าจังหวัดยะลา และเมืองเก่าจังหวัดนราธิวาส การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่ศูนย์ศึกษาและเรียนรู้ธรรมชาติระดับประเทศ (ป่าฮาลา-บาลา) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชนสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พัก มัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค และประเทศเพื่อนบ้าน (เบตง-ปีนัง) (สุไหงโก-ลก - โกตาบารู รัฐกลันตัน)

๕) **พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดนและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยว** อาทิ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ด้วยสมุนไพรและน้ำพุร้อน (อำเภอบेतง) โดยพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะดวก สบาย และมาตรฐานสุขอนามัย บริการด้านการศึกษา และศูนย์ดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

(Nursing Home Care) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดน (เบตง) เมืองการค้าชายแดน (สุโขทัย) โดยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

เพียงพอและได้มาตรฐาน อาทิ ไฟฟ้าที่เพียงพอ และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด สนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์สนับสนุนความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยว ตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน โดยการจัดหาที่ดินรองรับการพัฒนาการค้าชายแดน และการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรเมืองชายแดน และกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับผู้ประกอบการ

๗) เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษนาหว้าให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของภาค เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสาธารณูปการ รวมทั้งโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงทั้งระบบถนน ระบบราง รวมทั้งทางน้ำและทางอากาศ กับพื้นที่โดยรอบ และประเทศเพื่อนบ้าน และระบบจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน การให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้นักลงทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
สัดส่วนคนจนภาคใต้ชายแดน □	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๗๗ สัดส่วนคนจนเฉลี่ย ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลง ร้อยละ ๓๐.๙๐	ลดลง ร้อยละ ๓๐.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒๙.๐๐	ลดลง ร้อยละ ๒๘.๐๐	ลดลงน้อยกว่า ร้อยละ ๒๘.๐๐
อัตราการว่างงานภาคใต้ชายแดน	ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒.๗ อัตราการว่างงานเฉลี่ย ๒๕๕๕- ๒๕๕๙ ร้อยละ ๑.๖๗	ลดลง ร้อยละ ๒	ลดลง ร้อยละ ๒	ลดลง ร้อยละ ๔	ลดลง ร้อยละ ๕	ลดลง ร้อยละ ๓.๕

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ ทั้งทักษะ ฝีมือ ทักษะด้านเทคโนโลยีและทักษะด้านภาษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนาทักษะแรงงานที่ขาดแคลนในพื้นที่เพื่อทดแทนการนำเข้า แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ การจัดตั้งศูนย์ฝึกแรงงานประมง สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงานสำหรับ ผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยสนับสนุนการศึกษาเพื่อการประกอบ อาชีพ โดยสร้างโอกาสในการเรียนระดับอาชีวศึกษาที่มีการพัฒนาทักษะการทำงานพร้อมการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง สำหรับอุตสาหกรรม New Growth Engine เพื่อรองรับอุตสาหกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ และสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกกระดับ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษาที่ทันสมัย อาทิ

สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CIA) บทเรียนออนไลน์ E-learning หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ Electronic Book : E-Book ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น เพื่อยกระดับการศึกษา ขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน ในชุมชน รวมทั้งการพัฒนา ศูนย์เรียนรู้ระบบและตามอรรถศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ให้ครอบคลุมและทั่วถึง เพื่อสร้างโอกาสในการ เรียนรู้ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ให้สามารถพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพของชุมชน และ เตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต

๓) **ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัย** โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการป้องกัน และเฝ้าระวังการเกิดโรค การให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพของสตรีตั้งครรภ์และทักษะ การเลี้ยงดูทารก เพื่อป้องกัน และลดอัตราการตายของมารดาและทารกหลังการคลอดในพื้นที่ การพัฒนาและ สร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อ โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ของสถานพยาบาลในชุมชน พัฒนาระบบบริการปฐมภูมิให้มี ๒๔ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน คุณภาพและเชื่อมโยง ถึงชุมชนและครัวเรือน พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินและระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มี ประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาช่วยในการขยายการให้บริการ การสนับสนุนกิจกรรมสุขภาพให้กับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ด้าน การออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนให้กีฬากลายเป็นวิถีชีวิต รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้าน สุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมสูงวัย และสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ตลอดจนถ่ายทอดองค์ความรู้และ ส่งเสริมการรักษาโรคโดยใช้แพทย์ปัจจุบัน ควบคู่กับการ พัฒนาการแพทย์ทางเลือกที่ใช้ภูมิปัญญาแพทย์ พื้นบ้าน และการจัดตั้งศูนย์ผลิตสมุนไพรของภาคเพื่อพัฒนาพืช สมุนไพรของท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานผลิต อาทิ ขมิ้นชัน มะขามแขก ชุมเห็ดเทศ เถาวัลย์เปรียง และเพชรสังฆาต เป็นต้น

๔) **ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง** ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐ ในการสนับสนุน ความรู้ในออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) การพัฒนาการท่องเที่ยว นวัตกรรม โดยตั้งภูมิปัญญาชุมชน วิถีชีวิตต่อยอด การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็น ของฝากของที่ระลึก เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชนของแต่ละท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน เพิ่มรายได้รวมทั้งส่งเสริมให้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนเพื่อสร้างมั่นคง ด้านพลังงาน และลดต้นทุนการผลิต

๕) **สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม** โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับ ในการอยู่ ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข อนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาอัตลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของ สถาบันทางศาสนาเพื่อ เผยแพร่หลักคำสอนที่ดีงามให้แก่ประชาชน สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนใน การดูแลรักษาความปลอดภัย ของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาค

๑.๓.๒ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)ฉบับทบทวน วิสัยทัศน์**
“เกษตรก้าวหน้า การค้าชายแดน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่อาเซียน”เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ในปี ๒๕๖๕ กลุ่ม จังหวัดภาคใต้ชายแดนมุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ๓ ประเด็น ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ รวมทั้งยกระดับคุณภาพ และการสาธารณสุขในพื้นที่ ประกอบด้วย

เมืองเกษตรก้าวหน้า ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดย อาศัยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ อาทิเช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ประมงชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล ซึ่งในปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดจะเป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปที่สำคัญโดยการส่งเสริมและวิจัยเพื่อคิดค้น นวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต การแปรรูปทั้งยางพารา/ไมยางพารา ปาล์มน้ำมันมะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ ไม้ผลให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน

การค้าชายแดน หลังปี ๒๕๖๕ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดจะขยายตัวโดยอาศัยศักยภาพของจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายแดน ไทย-มาเลเซีย เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเมืองชายแดนโดยพัฒนาให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการขนส่งและการค้าทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้และการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

การท่องเที่ยว หลังปี ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ และอาเซียนการบริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย

➤ **จุดยืนในการพัฒนา (Positioning)**

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร (อาทิเช่น ยางพารา ไม้ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล ข้าวประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น)
๒. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ เมืองชายแดนเมืองต้นแบบ
๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
๔. ชุมชนเข้มแข็งบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

➤ **เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย**

เป้าประสงค์ รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภูมิภาคใต้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕	อัตราการขยายตัวค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเฉลี่ยปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ ร้อยละ ๑.๕ (มูลค่าเฉลี่ย ๕ ปี ๑๓๖,๐๘๒ ล้านบาท)	-	๑.๕% (๑๓๘,๑๒๓ ลบ.)	๒.๐% (๑๓๘,๘๐๓ลบ.)	๒.๕% (๑๓๙,๔๘๔ลบ.)	๓% (๑๔๐,๑๖๔ ลบ.)	

หมายเหตุ : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป และการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

➤ **วัตถุประสงค์/เป้าหมายและตัวชี้วัด/แนวทางการพัฒนา**

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการตลาด

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					หมายเหตุ
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
เพิ่มผลผลิตสินค้า และ ส ร ้า ง มูลค่าเพิ่มผลผลิต ด้าน เกษ ทร (ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน มะพร้าว ไม้ ผล ข้าว ประมง และ ปศุ สัตว์) เพิ่มขึ้น	๑. ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไร่ละ ๕ กิโลกรัมจาก ค่าฐาน	ผลผลิต (ปี ๒๕๕๙) ๒๓๕ กิโลกรัม/ไร่	-	-	๒๔๐	๒๔๕	๒๕๐	
	๒. ผลผลิตปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไร่ละ ๒๐๐ กิโลกรัม จากค่าฐาน	ผลผลิตปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑,๒๘๒ กิโลกรัม/ไร่	-	-	๑,๔๘๒	๑,๖๘๒	๑,๘๘๒	
	๓. ปริมาณการเลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ/โค/แกะ) สายพันธุ์ดี เพิ่มขึ้น ๓ สายพันธุ์	NA	-	-	๑	๒	๓	
	๔. พื้นที่การปลูกมะพร้าว จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่	NA	-	-	๑,๐๐๐ ไร่	๒,๐๐๐ ไร่	๓,๐๐๐ ไร่	
	๕. พื้นที่ปลูกไม้ผล (ลองกอง ทุเรียน เงาะ มังคุด) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ปลูก	พื้นที่ปลูกไม้ผลกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒๕๑,๓๑๕ ไร่	-	-	๓ %	๖ %	๑๐ %	
	๖. ผลผลิตข้าวนาปีเพิ่มขึ้นไร่ ละ ๒๕ กิโลกรัม รวม ๗๕ กิโลกรัม	ผลผลิตข้าวนาปี ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓๗๕ กิโลกรัมต่อไร่	-	-	๔๐๐ กก/ไร่	๔๒๕ กก/ไร่	๔๕๐ กก/ไร่	

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ข้าว ไม้ผล ประมง และปศุสัตว์)
โดยใช้อองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการบริหารจัดการ
๒. พัฒนาศักยภาพ เกษตรกร กลุ่มเครือข่าย สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ ให้ดำเนินการในลักษณะการ
รวมกลุ่มหรือเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุน สร้างมูลค่าและเพิ่มอำนาจการต่อรอง
๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรโดยสนับสนุนเทคโนโลยีขั้นสูง ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และมี
มูลค่าเพิ่ม
๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าด้านเกษตร
๕. ส่งเสริมช่องทางการตลาด และการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์เพื่อเพิ่ม
มูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน ในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					หมายเหตุ
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
๑.มูลค่า การค้า ชายแดนกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ ชายแดน เพิ่มขึ้น	มูลค่าการค้า ชายแดนกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ ชายแดน เพิ่มขึ้น ร้อย ละ ๖	มูลค่าการค้า ชายแดนกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ ๒๕๕๘ จำนวน ๘,๕๒๑.๘ ล้าน บาท	-	-	๒% (๘,๖๙๒.๒๓๖ ลบ.)	๔% (๘,๘๖๒.๖๗๒ ลบ.)	๖% (๙,๐๓๓.๑๐๘ ลบ.)	
	วงเงินลงทุน ภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ ชายแดน เพิ่ม ขึ้น ร้อยละ ๗.๕	เงิน ลง ทุน ภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๗,๘๕๐ ล้านบาท	-	-	๒.๕% (๑๘,๒๙๖.๒๕ ลบ.)	๕% (๑๘,๗๔๒.๕๐ ลบ.)	๗.๕% (๑๙,๒๔๒.๓๐ ลบ.)	

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ การบริหารจัดการน้ำ ระบบป้องกันอุทกภัย เพื่อรองรับการค้าการลงทุน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณด่านพรมแดนและเมืองชายแดน เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องทุกสาขาการผลิตให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๕. พัฒนาและยกระดับทักษะฝีมือ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่
๖. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลฐาน	เป้าหมายรายปี					หมายเหตุ
			๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	
- รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖	รายได้จากการท่องเที่ยวปี ๒๕๕๙ จำนวน ๖,๔๓๖.๖ ล้านบาท	-	-	๒ % (๖,๕๖๕.๓๓๐ ล้านบาท)	๔ % (๖,๖๙๔.๐๖๔ ล้านบาท)	๖ % (๖,๘๒๒.๗๙๖ ล้านบาท)	

กลยุทธ์ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวและบริการให้ได้มาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม อาทิเช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอาหาร เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น
๓. พัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดให้ผ่านการรับรองมาตรฐาน
๔. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดยะลา (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา : คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่นคง ท่องเที่ยวยั่งยืน

คำอธิบายเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา

คุณภาพชีวิตมั่นคง หมายถึง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาวะที่ดี มีขีดความสามารถ ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก สังคมมีความสันติสุข ชุมชนสามารถบริหารจัดการความสงบเรียบร้อยของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ประชาชนมีความเป็นอยู่เรียบง่าย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานดำเนินชีวิตจังหวัดยะลา มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงเป็นธรรมสามารถพึ่งพาตนเองได้ เข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานได้ ภาครัฐมีสมรรถนะสูง การพัฒนาจังหวัดยึดหลักยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มีรายได้และอาชีพที่มั่นคง

เกษตรมั่งคั่ง หมายถึง สถาบันการเกษตรเข้มแข็ง เกษตรกรมีความเป็นมืออาชีพที่มีศักยภาพในการจัดการผลผลิตให้มีคุณภาพ มีเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการเกษตร ผลผลิตหลักทางการเกษตรของจังหวัด มีคุณภาพ มาตรฐาน ผลิตรับประทานได้แบรนด์ของจังหวัดจากฐานของเกษตรกรสามารถสร้างมูลค่าให้กับจังหวัดและรายได้ให้กับเกษตรกร ผลผลิตการเกษตรพรีเมียมของจังหวัดมีมูลค่าและแข่งขันได้เป็นศูนย์กลางผลผลิตด้านไม้ผลปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ จังหวัดยะลาเป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหาร เป็นเมืองอาหารปลอดภัย

ท่องเที่ยวยั่งยืน หมายถึง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่อง เน้นการสร้างคุณค่า และมูลค่าจากความหลากหลายทางชีวภาพและพหุวัฒนธรรม การเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยวจากฐานของชุมชน ด้วยนวัตกรรม ชุมชนมีความพร้อมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง การท่องเที่ยวของชุมชนสร้างงาน อาชีพ หนุนเสริมเศรษฐกิจของชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดได้รับการบริหารจัดการให้มีมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวในระดับชั้นนำ เป็นการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีธรรมาภิบาลในการจัดการการท่องเที่ยวชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง จังหวัดยะลาเป็นต้นแบบ ในระดับประเทศในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพหุวัฒนธรรม จังหวัดประสบความสำเร็จในการยกระดับอำเภอเบตงให้เป็นเมืองท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ จังหวัดยะลามีภาพลักษณ์ในการเป็นเมืองที่มีผังเมืองที่มีความสวยงามและเป็นระเบียบ มีความสะอาดที่สุดเมืองหนึ่งของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและสวยงามโดยเฉพาะอำเภอเบตงจนมีคำขวัญว่า “ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน” ประชาชนมีการประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยการทำสวนยาง และสวนผลไม้ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองแต่ก็มีวิถีชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุขในความหลากหลายของ พหุวัฒนธรรม แต่จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน แนวโน้มของความรุนแรงอยู่ในระดับ ที่ค่อนข้างลดลง แต่ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาพลักษณ์ของจังหวัด ซึ่งถือเป็นจุดอ่อน และอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาจังหวัด

ดังนั้น จังหวัดยะลา จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา คือ “คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน” หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ และสร้างความสุข สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยนำยะลามุ่งไปสู่เมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดี มีคุณธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี ยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ภายใต้อาณาเขตความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ นำไปสู่ยะลาเมืองแห่งความสุข : Yala city of happiness

๒. พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนมีความเข้าใจที่ดีต่อภาครัฐ
- ๒) เสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชน มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง
- ๓) เสริมสร้างการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมคุณธรรมของสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนด้านสุขภาพ และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง
- ๕) ประสาน สนับสนุน เสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา

สังคมเมืองยะลาที่มีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข ประสบความสำเร็จในการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ ชุมชนเข้าถึงและได้รับการเสริมสร้างโอกาส เป็นสังคมที่มีความเสมอภาค เติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

กับสิ่งแวดล้อม จังหวัดยะลาเป็นต้นแบบที่ดีของประเทศ ที่มีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

๔. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด จำนวน ๔ ประเด็น คือ

- ๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้
- ๒) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชายแดน
- ๓) การพัฒนาคุณภาพชีวิต และศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุขที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

วัตถุประสงค์ : สินค้าเกษตรของจังหวัดมีคุณภาพและได้มาตรฐาน เกษตรกรและผู้ประกอบการภาคเกษตรมีรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต(GAP/อินทรีย์) เพิ่มขึ้น	(๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) ๒,๑๒๒ แปลง/ฟาร์ม	๑ % ต่อปี	๒ % ต่อปี	๓ % ต่อปี	๔ % ต่อปี	๕ % ต่อปี
๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาภาคเกษตร เพิ่มขึ้น	(๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) ๑๔,๔๖๒ ล้านบาท	๑ % ต่อปี	๒ % ต่อปี	๓ % ต่อปี	๔ % ต่อปี	๕ % ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตด้านการเกษตรสู่มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และ สร้างคุณค่าจากวิถีชีวิตของชุมชน
๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และพัฒนาศักยภาพกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
๓. สร้างความมั่นคงทางอาหารแก่ครัวเรือน และชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเกษตร
๕. ส่งเสริม พัฒนาการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคการเกษตร
๖. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และพัฒนาผู้ประกอบการส่งออกให้มีประสิทธิภาพ
๗. เสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นช่องทางระบบตลาดดิจิทัล และการสร้างแบรนด์ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชายแดน

วัตถุประสงค์ : รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ได้มาตรฐานและยั่งยืน
เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	ข้อมูลเฉลี่ย ๓ ปี (๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่งต่อปี	๖ แหล่งต่อปี
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ข้อมูลเฉลี่ย ๓ ปี (๒๕๕๙ - ๒๕๖๑) ร้อยละ ๖.๐๕	๖.๕ % ต่อปี	๗.๐ % ต่อปี	๗.๕ % ต่อปี	๘.๐ % ต่อปี	๘.๕ % ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
- พัฒนาศักยภาพอำเภอเบตงให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และศักยภาพของประชาชน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วัตถุประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในเมืองน่ายุ การศึกษามีคุณภาพ อาชีพมั่นคง สุขภาพดี กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอน O-Net ชั้น ม.๓ เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ร้อยละ ๓๓.๒๕ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ร้อยละ ๓๒.๔๑ ลดลง ๐.๘๔	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. อัตราการตายลดลง (ต่อการเกิดมีชีพแสนคน)	ปี ๕๘ = ๗๙.๒๙ ปี ๕๙ = ๕๕.๑๓ ปี ๖๐ = ๔๘.๘๓ (เฉลี่ย ๓ ปี = ๖๑.๐๘)	ไม่เกิน ๖๐	ไม่เกิน ๕๕	ไม่เกิน ๕๐	ไม่เกิน ๔๕	ไม่เกิน ๔๐
๓. แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการพัฒนาศักยภาพมีหลักประกัน ทางสังคมและมีรายได้ที่มั่นคง	ปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๕	๘	๑๑	๑๔	๑๗	๒๐
๔. กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และ ผู้พิการ ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘๙.๘๙	๙๑	๙๓	๙๕	๙๗	๙๙
๕. ร้อยละของการปลูกพื้นที่ป่าไม้ และการตัดไม้ทำลายป่าลดลง	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๓๖	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาให้เป็นเมืองน่ายุอย่างยั่งยืน
- ยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
- ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน และควบคุมโรคของประชาชนทุกกลุ่มวัย
- ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ
- ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานทั้งในและนอกระบบให้สามารถพึ่งพาตนเองอย่างมั่นคง และยั่งยืน

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ส่งเสริมพัฒนาและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่า ฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้าย ลดลงในปีที่ผ่านมา	ปี ๒๕๖๐ ลดลง ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๑	ร้อยละ ๑๒	ร้อยละ ๑๓	ร้อยละ ๑๔	ร้อยละ ๑๕
๒. ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชน เข้มแข็งที่มีระบบรักษาความ ปลอดภัย	ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘๙	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๑	ร้อยละ ๙๒	ร้อยละ ๙๓	ร้อยละ ๙๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ หมู่บ้าน ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามแนวทางประชารัฐอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน
๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
๓. พัฒนาระบบป้องกัน แก่ไขภัยพิบัติ และการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
๕. เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์และวิถีของประชาชนในพื้นที่
๖. สร้างความเข้าใจ และอำนวยความสะดวกเป็นธรรม
๗. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดยะลา

” คุณภาพชีวิตมั่นคง สังคมยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง ยะลาสันติสุข ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม
๓. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน
๔. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม
๕. การส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต

๑. เป้าประสงค์ การศึกษามีคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านคุณภาพชีวิต ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๒. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้ มาตรฐานในทุกระดับชั้น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน ทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษา และสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษา และสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของ อาเซียน แก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและ องค์กรชุมชน	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของ อาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและองค์กรชุมชน
กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬา และนันทนาการ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการสนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬา และนันทนาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมทุกด้าน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐาน
กลยุทธ์ที่ ๘ วางแผนการจัดระบบเพื่อรองรับการ เข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๙ กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติด อย่างจริงจัง	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการกำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่ง เสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติด
กลยุทธ์ที่ ๑๐ พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการได้รับการพัฒนาขีดความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
กลยุทธ์ที่ ๑๑ พัฒนาเด็ก สตรีผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๔. หน่วยงานสนับสนุน ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

๕. ความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

๑. เป้าประสงค์ ประชาชนได้รับความสะดวก มีความปลอดภัยในการสัญจรไปมาและมีน้ำใช้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์: ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ด้านการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๒. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการก่อสร้างและปรับปรุงระบบ คมนาคม
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงานในการส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุน จัดให้มี ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของด่านศุลกากร	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของด่านศุลกากร
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๔. หน่วยงานสนับสนุน ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

๕. ความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

๑. เป้าประสงค์ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวมีระบบและมีคุณภาพ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เกษตรกรและผู้ประกอบการ มีศักยภาพด้านการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริมด้านท่องเที่ยวและการค้าและการลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดยะลา

๒. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นระบบและมีคุณภาพ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากร และประชาชน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนด้าน ภาษาและการให้บริการ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อการผลการดำเนินงาน ในการสนับสนุนด้านภาษาและการให้บริการ
กลยุทธ์ที่ ๓ จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสร้างระบบฐานการจัดเก็บภาษีและ พัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และพัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงานในการสนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม
กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบจดทะเบียนการค้า สร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้า การลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาระบบจดทะเบียนการค้า และการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้า การลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร
กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บ ส่งและกระจายสินค้า	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บ ส่งและกระจายสินค้า
กลยุทธ์ที่ ๗ จัดทำผังเมืองรวมในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการจัดทำผังเมืองรวมในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
กลยุทธ์ที่ ๘ ปรับปรุงระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการเกี่ยวกับด้านการชำระภาษีของ อปท.
กลยุทธ์ที่ ๙ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการในการพัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๔. หน่วยงานสนับสนุน ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

๕. ความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เชนิเวศ วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าประสงค์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงอยู่อย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๒. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการจัดการขยะมูลฝอยและเน้นการคัดแยกขยะในระดับครัวเรือน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการจัดระบบการคัดแยกขยะมูลฝอย ในระดับครัวเรือน
กลยุทธ์ที่ ๒ วางระบบกำจัดน้ำเสียรวม ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการวางระบบกำจัดน้ำเสีย
กลยุทธ์ที่ ๓ ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมาย
กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๔. หน่วยงานสนับสนุน ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

๕. ความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและศักยภาพของประชาชน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์

๑. เป้าประสงค์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น คงอยู่อย่าง ยั่งยืน ประชาชนสามารถเรียนรู้อัตลักษณ์ของประเทศเพื่อนบ้าน

๒. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์: ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอัตลักษณ์ท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษา เป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของ ชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรม จารีต ประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน	ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาในการ ถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่ วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศ เพื่อนบ้าน
ยุทธที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของ ประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่ม ของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๔ จัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการจัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือ หอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่ ประวัติศาสตร์และอัต ลักษณ์ของท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและ อัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน

๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

๔. หน่วยงานสนับสนุน ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

๕. ความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

๔.๓. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- สำนักปลัด อบต.

- กองช่าง

๔.๔. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้าดังนี้

เมืองน่าอยู่

เศรษฐกิจพอเพียง

สังคมก้าวไกล

รักษาสีแกวเดลิ้ม

๒.๒ ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑. มีการคมนาคมขนส่งเพื่อเคลื่อนย้ายผลผลิตทางการเกษตรสะดวกรวดเร็ว
- ๑.๒. มีระบบสาธารณูปโภคด้านต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑. ราษฎรมีการพัฒนาอาชีพ
- ๒.๒. ราษฎรมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๓.๑. ราษฎรมีความรู้ มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต
- ๓.๒. เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีการพัฒนาด้านการศึกษาที่สูงขึ้น
- ๓.๓. มีการสืบทอดประเพณีอันดีงาม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓.๔. จัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางกีฬาเพื่อป้องกันและแก้ไขยาเสพติด
- ๓.๕. จัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.๖. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

- ๔.๑. พนักงานส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔.๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและรู้จักส่งเสริมประชาธิปไตย
- ๔.๓. มีการจัดเก็บภาษีที่ถูกต้องและจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- ๔.๔. ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ทำงานเพื่อบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑. ราษฎรมีความรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๓. มีการอบรมให้ความรู้ในการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีถนนสำหรับคมนาคมได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ร้อยละ
- ๑.๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการระบบสาธารณูปโภคด้านต่างๆ ทั่วถึงทุกพื้นที่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมอาชีพ ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีการพัฒนาอาชีพ
๒. ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ ของครัวเรือนทั้งหมด

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีความรู้ มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต
๒. จำนวนกิจกรรม โครงการ เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีการพัฒนาด้านการศึกษาที่สูงขึ้น
๓. จำนวนกิจกรรมที่สืบทอดประเพณีอันดีงาม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. จำนวนกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางกีฬาเพื่อป้องกันและแก้ไขยาเสพติด
๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. จำนวนกิจกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

- ๔.๑. จำนวนกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔.๒. จำนวนกิจกรรม โครงการในการพัฒนาท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตย
- ๔.๓. จำนวนรายได้จัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นและมีทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษีที่ถูกต้อง
- ๔.๔. ประชาชนร้อยละ ๗๐ ได้รับความสะดวกในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น

๕. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีความรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมราษฎรมีความรู้ในการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑. มีการคมนาคมขนส่งเพื่อเคลื่อนย้ายผลผลิตทางการเกษตรสะดวกรวดเร็ว
- ๑.๒. มีระบบสาธารณูปโภคด้านต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑. ราษฎรมีการพัฒนาอาชีพ
- ๒.๒. ราษฎรมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๓.๑. ราษฎรมีความรู้ มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต
- ๓.๒. เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีการพัฒนาด้านการศึกษาที่สูงขึ้น
- ๓.๓. มีการสืบทอดประเพณีอันดีงาม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓.๔. จัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางกีฬาเพื่อป้องกันและแก้ไขยาเสพติด
- ๓.๕. จัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.๖. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

- ๔.๑. พนักงานส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔.๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและรู้จักส่งเสริมประชาธิปไตย
- ๔.๓. มีการจัดเก็บภาษีที่ถูกต้องและจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- ๔.๔. ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ทำงานเพื่อบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑. ราษฎรมีความรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๓. มีการอบรมให้ความรู้ในการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า
- ๑.๒. พัฒนาระบบจราจร และการวางผังเมือง
- ๑.๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา การพัฒนาแหล่งน้ำ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- ๒.๑. การส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้
- ๒.๒. ส่งเสริมการเกษตร และการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

- ๓.๑. การป้องกันรักษา และส่งเสริมสุขภาพอนามัย
- ๓.๒. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- ๓.๓. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และนันทนาการ
- ๓.๔. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการจัดระเบียบสังคม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง

- ๔.๑. พัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร
- ๔.๒. พัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๔.๓. การจัดเก็บรายได้และประชาสัมพันธ์
- ๔.๔. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๕.๑. บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒. สร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๓. การดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

- (๑) พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- (๓) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- (๔) เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๕) ส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตร
- (๖) พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๗) ส่งเสริมการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น

- (๘) พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- (๙) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- (๑๐) มุ่งเน้นการบริการเชิงรุก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส
- (๑๑) ให้ความสำคัญกับปัญหาของประชาชนและรับเรื่องแก้ไข
- (๑๒) พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย
- (๑๓) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชุมชน
- (๑๔) ให้ความสำคัญพลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) เป้าประสงค์ : ๑. มีการคมนาคมขนส่งเพื่อเคลื่อนย้ายผลผลิตทางการเกษตรสะดวกรวดเร็ว
๒. มีระบบสาธารณูปโภคด้านต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ อย่าง ๒)
ทั่วถึงทุกพื้นที่
- ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ : ๑. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีถนนสำหรับคมนาคมได้อย่างสะดวก
รวดเร็ว ร้อยละ ๘๐
๒. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการระบบสาธารณูปโภคด้านต่างๆ ทั่วถึงทุก
พื้นที่

๒) กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า	๑. จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา
๒. พัฒนาระบบจราจร และการวางผังเมือง	๒. ระบบจราจรและการวางผังเมืองมีแบบแผนในการพัฒนาเพิ่มขึ้น
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา การพัฒนาแหล่งน้ำ	๓. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษา

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กองช่าง

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น :
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑) เป้าประสงค์ : ๑. ราษฎรมีการพัฒนาอาชีพ

๒. ราษฎรมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ : ๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมอาชีพ ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีการพัฒนาอาชีพ

๒. ครีวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕ ของครัวเรือนทั้งหมด

๒) กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การส่งเสริมอาชีพ และสร้างรายได้	๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมอาชีพ ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมการเกษตร และการท่องเที่ยว	๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเกษตร และการท่องเที่ยว

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัด / กองการศึกษา

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการผลิตและการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม

๑) เป้าประสงค์ : ๑. ราษฎรมีความรู้ มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต

๒. เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีการพัฒนาทางการศึกษาที่สูงขึ้น

๓. มีการสืบทอดประเพณีอันดีงาม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๔. จัดกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางกีฬาเพื่อป้องกันและแก้ไขยาเสพติด

๕. จัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๖. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ : ๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีความรู้ มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต

๒. จำนวนกิจกรรม โครงการ เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปมีการพัฒนาทางการศึกษาที่สูงขึ้น

๓. จำนวนกิจกรรมที่สืบทอดประเพณีอันดีงาม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๔. จำนวนกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมทางกีฬาเพื่อป้องกันและแก้ไขยาเสพติด

๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๖. จำนวนกิจกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนได้รับการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

๒) กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดแนวทางการพัฒนา
๑. การป้องกันรักษา และส่งเสริมสุขภาพอนามัย	๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพ
๒. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๓. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และนันทนาการ	๓. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมสวัสดิการสังคม และนันทนาการและร้อยละของจำนวนผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์
๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการจัดระเบียบสังคม	๔.จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการจัดระเบียบสังคม

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัด / กองช่าง / กองสาธารณสุข / กองการศึกษา

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมด้าน การศึกษา กีฬา และนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมด้าน สาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมด้าน อัตลักษณ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาด้านการเมือง การปกครอง

๑) เป้าประสงค์ : ๑. พนักงานส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและรู้จักส่งเสริมประชาธิปไตย

๓. มีการจัดเก็บภาษีที่ถูกต้องและจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี

๔. ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ทำงานเพื่อบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ : ๑. จำนวนกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. จำนวนกิจกรรม โครงการในการพัฒนาท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตย

๓. จำนวนรายได้จัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นและมีทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษีที่

ถูกต้อง

๔. ประชาชนร้อยละ ๗๐ ได้รับความสะดวกในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น

๒) กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร	๑. ประสิทธิภาพในการพัฒนาองค์กรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๒. พัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	๒. จำนวนกิจกรรม โครงการที่ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. การจัดเก็บรายได้และประชาสัมพันธ์	๓. จำนวนกิจกรรม โครงการเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้และประชาสัมพันธ์
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี	๔. จำนวนกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัด / กองคลัง / กองช่าง / กองสาธารณสุข / กองการศึกษา

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด :

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริม โครงสร้างพื้นฐาน และระบบคมนาคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์ : ๑. ราษฎรมีความรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ราษฎรมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. มีการอบรมให้ความรู้ในการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ : ๑. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีความรู้และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมราษฎรมีความรู้ในการบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. สร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒. จำนวนกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์	๓. จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์

๔) หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักปลัด / กองช่าง / กองสาธารณสุข

๕) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์การจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา

ปัญหาความต้องการของประชาชนตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ การคมนาคมไม่สะดวก ๑.๒ ไฟฟ้าสาธารณะข้างถนนชำรุดและยังไม่ทั่วถึง ๑.๓ ไม่มีคูระบายน้ำในหมู่บ้าน ๑.๔ ไม่มีน้ำอุปโภคบริโภคที่สะอาดและเพียงพอ ๑.๕ ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒. ด้านสังคม ๒.๑ ปัญหาการป้องกันรักษา และส่งเสริมสุขภาพอนามัย ๒.๒ ปัญหาการส่งเสริมสวัสดิการ และนันทนาการ	- สภาพถนนบางพื้นที่ไม่ได้มาตรฐานมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ - บางพื้นที่ไฟฟ้าสาธารณะชำรุดและยังไม่เพียงพอความต้องการ - มีคูระบายน้ำไม่ทั่วถึง เมื่อฝนตกหนักทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม - ไม่ระบบประปาที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขต อบต. - ขาดน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้งทำให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรคติดต่อ รวมถึงปัญหาโรคเอดส์และยาเสพติด - สถานที่ในการจัดกิจกรรมกีฬาและอื่นๆไม่เพียงพอ	หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑	- มีสภาพดีขึ้นเพราะดำเนินการทุกปี - ไฟฟ้าสาธารณะได้รับการซ่อมแซมอยู่เสมอและครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขต อบต. - มีสภาพดีขึ้นเพราะ อบต.มีโครงการดำเนินงาน - มีน้ำอุปโภคบริโภคทั่วถึง - อนาคตปัญหาดีขึ้นเพราะส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เร่งดำเนินการ - แนวโน้มดีขึ้น เพราะมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องส่งเสริมสุขภาพอนามัยและป้องกันโรคติดต่อรวมถึงปัญหาโรคเอดส์และยาเสพติด - แนวโน้มดีขึ้น เพราะได้มีการร่วมกันจัดหาสถานที่เพื่อก่อสร้างเป็นลานเอนกประสงค์

ปัญหาความต้องการของประชาชนตามประเด็นการพัฒนา	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๒.๓ ปัญหาการส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรมในชุมชน	-สถานศึกษาอยู่ห่างไกล ผู้ปกครองไม่สนับสนุนการศึกษาต่อเพราะฐานะยากจนนอกจากนี้การอนุรักษ์วัฒนธรรมชนบทธรรมเนียมประเพณีขาดการส่งเสริม และไม่ให้ความสำคัญคุณค่าอันดีงาม	หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มดีขึ้น เพราะรัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริมในการศึกษาและมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ส่วนการอนุรักษ์วัฒนธรรมมีการจัดตั้งองค์กรวัฒนธรรม
๓. ด้านการเศรษฐกิจ ๓.๑ ปัญหาการว่างงาน	-ประชาชนมีความรู้พื้นฐานน้อยและขาดทักษะทางวิชาชีพ	หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มคงยังสภาพเดิมแต่มีการฝึกอบรมทักษะทางวิชาชีพสำหรับผู้ว่างงาน
๓.๒ ปัญหาการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	-ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม	หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มจะดีขึ้นเนื่องจากการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๔. ด้านสาธารณสุข ๔.๑ ปัญหาการป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย ๔.๒ ปัญหาภัยแล้ง	-ประชาชนขาดการเอาใจใส่การป้องกันและสุขภาพอนามัย -ประชาชนเป็นโรคไข้เลือดออกจำนวนมาก	หมู่ที่ ๑-๑๑ หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มดีขึ้นเนื่องจากมีบัตรประกันสุขภาพ -แนวโน้มดีขึ้น เนื่องจากการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในการกำจัดลูกน้ำ
๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๑ ปัญหาการรักษาความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย	-ไม่มีระบบการจัดเก็บที่ครบวงจรและไม่มีที่ทิ้งขยะ ทำให้เกิดความสกปรก	หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มดีขึ้นมีการบริการเก็บขยะ แต่ปัญหายังคงสภาพเดิม เพราะต้องมีการจัดสรรพื้นที่และมีการใช้งบประมาณในการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี

ปัญหาความต้องการของประชาชนตามประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๕.๒ ปัญหาประชาชนขาดจิตใต้สำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. ด้านการเมือง การบริหาร ๖.๑ ปัญหาการบริหารและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล	-ประชาชนขาดความร่วมมือในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มจะดีขึ้น เพราะมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖.๒ ปัญหาประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการปกครอง ๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๗.๑ เยาวชนขาดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและขาดสมาธิในการเรียน ๗.๒ ศูนย์(ตาติกา) ยังขาดเงินทุนในการบริหารโรงเรียนไม่เพียงพอ ๗.๓ ประชาชนบางส่วนยังไม่สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้	-ผู้บริหาร สมาชิกอบต. ยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง -พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างขาดความชำนาญในระเบียบกฎหมาย -ขาดแคลนบุคลากร -งบประมาณมีไม่เพียงพอ -ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ	ผู้บริหาร/สมาชิก/พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง หมู่ที่ ๑-๑๑	-แนวโน้มจะดีขึ้น เพราะกรมฯมีการจัดอบรมทุกหลักสูตร และจะมีการปรับโครงสร้างอัตรากำลัง ๓ ปี เพื่อรับรองภารกิจการถ่ายโอนและได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น
	-เกิดปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ทำให้เยาวชนต้องหยุดเรียนบ่อย	หมู่ที่ ๑-๑๑	-มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง
	-ศูนย์(ตาติกา)ยังขาดเงินทุนในการดำเนินงาน	หมู่ที่ ๑-๑๑	-เยาวชนสามารถเรียนหนังสือได้เป็นปกติและมีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ -ศูนย์(ตาติกา)มีเงินในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ
	-ประชาชนยังไม่มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านที่สมบูรณ์แบบ	หมู่ที่ ๑-๑๑	-ประชาชนมีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านที่สมบูรณ์แบบและครอบคลุมทุกพื้นที่

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนาในปัจจุบัน
และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบล

๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ด้านคมนาคม

- ๑.๑.๑ การเดินทางถนนถนนบางสายไม่สะดวก เนื่องจากเป็นถนนลูกรังถนนดิน
- ๑.๑.๓ ไม่มีถนนและสะพานเพื่อเข้าออกหมู่บ้านและเพื่อขนถ่ายผลผลิตทางการเกษตรเนื่องจากสถานที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้นังस्ताไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้
- ๑.๑.๔ งบประมาณไม่เพียงพอ

๑.๒ ด้านสาธารณูปโภค

- ๑.๒.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน
- ๑.๒.๒ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ
- ๑.๒.๓ ขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง
- ๑.๒.๔ ราษฎรไม่มีภาชนะเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
- ๑.๒.๕ ราษฎรขาดระบบประปาที่ดีในหมู่บ้าน
- ๑.๒.๖ ราษฎรขาดระบบชลประทานที่ดี
- ๑.๒.๗ ไม่มีทางระบายน้ำและแหล่งเก็บกักน้ำธรรมชาติ
- ๑.๒.๘ คู คลอง ขาดการปรับปรุงดูแล
- ๑.๒.๙ งบประมาณไม่เพียงพอ

๒.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ การประกอบอาชีพ

- ๒.๑.๑ ราษฎรมีรายได้ไม่เพียงพอ
- ๒.๑.๒ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ
- ๒.๑.๓ ราษฎรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ๒.๑.๔ ราษฎรไม่มีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้กินเอง
- ๒.๑.๕ ราษฎรไม่มีการรวมกลุ่ม

๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- ๒.๒.๑ ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างเต็มที่
- ๒.๒.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน
- ๒.๒.๓ แหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ
- ๒.๒.๔ คู คลองมีวัชพืชนาแน่น

๓.ปัญหาด้านสังคม

๓.๑ ด้านครอบครัวและชุมชน

- ๓.๑.๑ คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวม
- ๓.๑.๒ ปัญหาการแพร่กระจายของยาเสพติด
- ๓.๑.๓ ประชาชนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่
- ๓.๑.๔ ไม่มีระบบการเรียนรู้และการรวมกลุ่มอย่างถาวร

๓.๓ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๓.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังไม่เพียงพอ

๓.๔ ปัญหาด้านสาธารณสุข

๓.๔.๑ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่างๆ

๓.๔.๒ สถานีบริการด้านสาธารณสุขและการอนามัยไม่เพียงพอ

๓.๔.๓ ขาดอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย

๓.๕ ปัญหาด้านการศึกษา

๓.๖.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาไม่เพียงพอ

๓.๖.๒ ขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ

๓.๖.๓ สถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานเมื่อเทียบกับสถานศึกษาในชุมชนเมือง

๓.๖.๔ อาคารเรียนเก่าไม่ทันสมัย

๓.๗ ด้านกีฬาและนันทนาการ

๓.๗.๑ เด็ก เยาวชน ประชาชนให้ความสำคัญกับการกีฬาน้อย

๓.๗.๒ ขาดผู้นำด้านการกีฬาในชุมชน กิจกรรมไม่ต่อเนื่อง

๓.๗.๓ ชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและที่พักผ่อนไม่เพียงพอ

๓.๘ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๓.๘.๑ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรม

๓.๘.๒ ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

๓.๘.๓ เยาวชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่บ้าน และด้านศาสนา วัฒนธรรม

๓.๙ ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

๓.๙.๑ ด้านการเมือง การปกครอง

๓.๙.๑.๑ ประชาชนขาดกระบวนการเรียนรู้ทางการเมือง

๓.๙.๑.๒ ประชาชนไม่เข้าใจการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้อง

๓.๙.๒ ด้านการเมือง - การบริหาร

๓.๙.๒.๑ บุคลากรมีไม่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๓.๙.๒.๒ งบประมาณมีไม่เพียงพอ

๔. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ปัญหาการรักษาความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย

๔.๒ ปัญหาประชาชนขาดจิตใต้สำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๔.๓ ขาดงบประมาณในการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต
ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strenght)	จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	ข้อจำกัด/อุปสรรค (Threat)
๑. การคมนาคมสะดวก / สาธารณูปโภค / สาธารณูปการทั่วถึง	๑. ถนนในพื้นที่ยังไม่ได้ มาตรฐานเท่าที่ควร เนื่องจาก ในฤดูฝนทำให้เกิดน้ำท่วมขัง และทำให้ถนนพัง ๒. บางหมู่บ้านมีไฟฟ้าไม่ ทั่วถึง ๓. ขาดแหล่งน้ำทำการเกษตร	๑. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน ท้องถิ่น ๒. ขอรับการสนับสนุน จากส่วนราชการที่ เกี่ยวข้อง	๑. งบประมาณการ ดำเนินการมีจำนวน จำกัดและไม่เพียงพอ ต่อการก่อสร้างให้ ทั่วถึงได้ ๒. จำนวนประชากร เพิ่มมากขึ้น
๒. แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์	๑. ขาดการดูแล บำรุงรักษา และอนุรักษ์แหล่งน้ำ ๒. ขาดการบริหารจัดการใน การเก็บกักน้ำในฤดูแล้ง	๑. จัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำ และส่งเสริมการอนุรักษ์ ต้นน้ำ	๑. ขาดความรู้และ ความสนใจ ๒. ประชาชนไม่เห็น คุณค่าของทรัพยากรที่มีอยู่
๓. พื้นที่การเกษตรมีความ อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมต่อ การเกษตรกรรม	๑. ราคาผลผลิตตกต่ำ ๒. ไม่มีตลาดกลางรองรับ ผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากผลผลิตมากเกินไป ๓. ประชาชนยังขาดความรู้ ทักษะในอาชีพและมาตรฐาน ฝีมือ	๑. สามารถส่งเสริมให้มี การสร้างงาน สร้างอาชีพ ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในตำบล ได้ ๒. สนับสนุนเงินทุน ๓. ส่งเสริมการแปรรูป ๔. จัดตั้งตลาดกลางเพื่อ การเกษตร	๑. ตำบลยังขาด วิทยากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในสาขา อาชีพอย่างแท้จริง ๒. ไม่มีงบประมาณ ๓. นักลงทุนไม่กล้า เสี่ยงกับสถานการณ์ ความไม่สงบ
๔. ชุมชนมีความเข้มแข็ง	๑. ผลกระทบจากเหตุการณ์ ความไม่สงบภายในพื้นที่	๑. มีหน่วยงานหลาย หน่วยงานให้การสนับสนุน ในการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและรักษาความสงบ เรียบร้อย	๑. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทางรัฐบาลไม่สามารถ แก้ไขได้อย่างจริงจัง ๒. ขาดความร่วมมือ ร่วมใจ

จุดแข็ง (Strenght)	จุดอ่อน (Weakness)	โอกาส (Opportunity)	ข้อจำกัด/อุปสรรค (Threat)
๕. มีสถานศึกษาของรัฐและเอกชน	๑. การศึกษาระดับมัธยมมีน้อย ๒. ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่รัฐบาลตั้งไว้	๑. ขอบรับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ๒. ขยายโอกาสด้านการศึกษา	๑. งบประมาณการดำเนินการมีจำนวนจำกัดและไม่เพียงพอ
๖. มีสถานบริการสาธารณสุขเพียงพอ	๑. มีบุคลากรมีไม่เพียงพอต่อประชากร ๒. ขาดเครื่องมือที่ทันสมัย ๓. ร้านอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ	๑. ส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ๒.อบรมให้ความรู้ด้านสาธารณสุข ๓. ออกบริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่	๑. ขาดอุปกรณ์ด้านการแพทย์ ๒. พื้นที่ในตำบลอยู่ห่างไกล
๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมบูรณ์	๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษา	๑. ส่งเสริมปลูกจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ๒. ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดขยะ	๑. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ ๒. ไม่เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	องค์การ บริหารส่วน ตำบล บ้านวังस्ता
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนา เศรษฐกิจ	การเศรษฐกิจ	แผนงานสร้างความ เข้มแข็ง แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองการศึกษา	
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนา สังคม	บริการชุมชน และสังคม การดำเนินงาน อื่นๆ	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการรักษาความ สงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสาธารณสุข กองช่าง หน่วยงานที่รับ เงินอุดหนุน	
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนา การเมือง การปกครอง	บริหารทั่วไป บริการชุมชน และสังคม	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการศึกษา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษา กองช่าง	
๕	ยุทธศาสตร์พัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองสาธารณสุข กองช่าง	
รวม	๕ ยุทธ	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๕ สำนัก/กอง	

ส่วนที่ ๔

การติดตามประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติการราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนวามารถบูรณาการแผนงาน / โครงการ / กิจกรรม และงบประมาณ ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมง การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จาริต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therats (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักปรัชญาแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักปรัชญาแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประ ชาธิปไตย แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การ เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น ปีไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไป ตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่กำหนด ไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถ อธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น ปีไปปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอา เทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และ เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับ งบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการใน เชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไข ปัญหาความยากจน หลักปรัชญา	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่ง ไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	(๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอก ชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้อุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้นโยบายการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕
๕.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเอง หรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

[illegible]

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่เสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ		จำนวนโครงการที่มีการยกเลิก		จำนวนโครงการที่มีการเพิ่มเติม		จำนวนโครงการทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต												
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่												
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนาและวัฒนธรรม												
๔ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย												
รวม												

การเบิกจ่ายงบประมาณ

ยุทธศาสตร์	งบปกติ		เงินสะสม		รวม	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต						
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่						
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนาและวัฒนธรรม						
๔ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย						
รวม						

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนั้งตาในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานในภาพรวม

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนั้งตา.....

๒. วัน/เดือน/ปีที่รายงาน...วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์และโครงการในปี

๑. ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนและจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต		
๒. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่		
๓. การพัฒนาการบริหารองค์กรศาสนาและวัฒนธรรม		
๔. การส่งเสริมและรักษาความสงบเรียบร้อย		
รวม		

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงาน

๑. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

ประเด็น	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ			
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘) การแก้ไขปัญหา และการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
๙) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
ภาพรวม			

๑. ผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
ภาพรวม	

๒) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก

ตัวชี้วัดที่เลือก	หน่วย	ผลการดำเนินงาน		
		ก่อน ดำเนินการ (จำนวน)	หลัง ดำเนินการ (จำนวน)	เพิ่ม/ ลด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
ภาพรวม	

๒) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก

ตัวชี้วัดที่เลือก	หน่วย	ผลการดำเนินงาน		
		ก่อนดำเนินการ (จำนวน)	หลัง ดำเนินการ (จำนวน)	เพิ่ม/ลด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
ภาพรวม	

๒) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก

ตัวชี้วัดที่เลือก	หน่วย	ผลการดำเนินงาน		
		ก่อน ดำเนินการ (จำนวน)	หลัง ดำเนินการ (จำนวน)	เพิ่ม/ลด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมและรักษาความสงบเรียบร้อย

๑) ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม ๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
ภาพรวม	

๒) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก

ตัวชี้วัดที่เลือก	หน่วย	ผลการดำเนินงาน		
		ก่อนดำเนินการ (จำนวน)	หลัง ดำเนินการ (จำนวน)	เพิ่ม/ลด

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ () ชาย () หญิง
๒. อายุ () ต่ำกว่า ๒๐ ปี () ๒๐ - ๓๐ ปี () ๓๑ - ๔๐ ปี
() ๔๑ - ๕๐ () ๕๑ - ๖๐ ปี () มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า () ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี () อื่น ๆ
๔. อาชีพหลัก () รับราชการ () เอกชน/รัฐวิสาหกิจ () ค้าขาย - ธุรกิจส่วนตัว
() รับจ้าง () นักเรียน นักศึกษา () เกษตรกร
() อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบนนั่งสตา

๕. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบนนั่งสตาในภาพรวมมากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจ	พอใจมาก	พอใจ	พอใจน้อย
๑.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
๒.มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
๓.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
๔.มีรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ			
๕.การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
๖.การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗.ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘.การแก้ไขปัญหา และการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น			
๙.ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			

๖. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนั้งस्ता ในการพัฒนา โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนั้งस्ताเท่าใด

๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เรื่องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
(ด้านการส่งเสริมอาชีพ / การตลาด , ด้านสวัสดิการสังคม , ด้านการศึกษา , ด้านส่งเสริมสาธารณสุข , ด้านกีฬา)

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒.มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔.มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕.การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖.การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗.ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘.ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เรื่องการพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนนออยู่
(ถนน , ประปา , ไฟฟ้าฯ)

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒.มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔.มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕.การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖.การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗.ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘.ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เรื่องการพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนา และวัฒนธรรม
(การให้บริการ , การมีส่วนร่วมของประชาชน , การจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ)

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒.มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔.มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕.การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖.การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗.ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘.ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เรื่องการเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย
(การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย , การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด)

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรม	
๒.มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	
๓.มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
๔.มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
๕.การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	
๖.การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗.ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘.ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	

ภาคผนวก

แบบ ผ.๐๑
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

(แบบ ผ. ๐๑)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๔๗	๓๗,๗๐๔,๐๐๐	๕๗	๕๒,๙๑๔,๐๐๐	๑๔๑	๑๑๘,๐๕๐,๓๐๐	๑๓๒	๑๑๑,๔๔๓,๗๐๐	๙๕	๘๐,๙๑๘,๕๗๐	๔๗๒	๔๐๑,๐๓๐,๕๗๐
รวม	๔๗	๓๗,๗๐๔,๐๐๐	๕๗	๕๒,๙๑๔,๐๐๐	๑๔๑	๑๑๘,๐๕๐,๓๐๐	๑๓๒	๑๑๑,๔๔๓,๗๐๐	๙๕	๘๐,๙๑๘,๕๗๐	๔๗๒	๔๐๑,๐๓๐,๕๗๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ												
๒.๑ แผนงานสร้างเสริมเข้มแข็งของชุมชน	๙	๒,๑๔๐,๐๐๐	๑๐	๒,๓๔๐,๐๐๐	๑๐	๒,๓๔๐,๐๐๐	๑๐	๒,๓๔๐,๐๐๐	๑๐	๒,๓๔๐,๐๐๐	๔๙	๑๑,๕๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานการเกษตร	๔	๑๓๐,๐๐๐	๔	๑๓๐,๐๐๐	๔	๑๓๐,๐๐๐	๔	๑๓๐,๐๐๐	๔	๑๓๐,๐๐๐	๒๐	๖๕๐,๐๐๐
รวม	๑๓	๒,๒๗๐,๐๐๐	๑๔	๒,๔๗๐,๐๐๐	๑๔	๒,๔๗๐,๐๐๐	๑๔	๒,๔๗๐,๐๐๐	๑๔	๒,๔๗๐,๐๐๐	๖๙	๑๒,๑๕๐,๐๐๐

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม												
๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๖	๗๔๑,๐๐๐	๖	๗๔๑,๐๐๐	๖	๗๔๑,๐๐๐	๖	๗๔๑,๐๐๐	๖	๗๔๑,๐๐๐	๓๐	๓,๗๐๕,๐๐๐
๓.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๕	๖๐๐,๐๐๐	๕	๖๐๐,๐๐๐	๕	๖๐๐,๐๐๐	๕	๖๐๐,๐๐๐	๕	๖๐๐,๐๐๐	๒๕	๓,๐๐๐,๐๐๐
๓.๓ แผนงานการศึกษา	๙	๑๓,๕๒๑,๑๕๔	๑๒	๑๓,๕๘๑,๑๕๔	๑๒	๑๔,๐๖๒,๐๐๐	๑๒	๑๔,๐๖๒,๐๐๐	๑๒	๑๔,๐๖๒,๐๐๐	๕๗	๖๙,๒๘๘,๓๐๘
๓.๔ แผนงานสาธารณสุข	๑๔	๑,๔๘๒,๕๐๐	๑๔	๑,๔๘๒,๕๐๐	๑๔	๑,๒๓๒,๕๐๐	๑๔	๑,๒๓๒,๕๐๐	๑๔	๑,๒๓๒,๕๐๐	๗๐	๖,๖๖๒,๕๐๐
๓.๕ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๐	๗๘๓,๕๐๐	๑๑	๘๘๓,๕๐๐	๑๑	๘๘๓,๕๐๐	๑๑	๘๘๓,๕๐๐	๑๑	๘๘๓,๕๐๐	๕๔	๔,๓๑๗,๕๐๐
๓.๖ แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	๕	๙,๐๕๖,๐๐๐	๑	๑,๙๕๐,๐๐๐	๖	๑๑,๐๐๖,๐๐๐
๓.๗ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๒	๗๓๕,๐๐๐	๑๒	๗๒๕,๐๐๐	๑๒	๘๒๕,๐๐๐	๑๒	๘๒๕,๐๐๐	๑๒	๘๒๕,๐๐๐	๖๐	๓,๙๓๕,๐๐๐
๓.๘ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๗	๒,๖๘๕,๐๐๐	๑๗	๓,๐๓๕,๐๐๐	๑๗	๒,๗๖๕,๐๐๐	๑๗	๒,๗๖๕,๐๐๐	๑๗	๒,๗๖๕,๐๐๐	๘๕	๑๔,๐๑๕,๐๐๐
๓.๙ แผนงานงบบกลาง	๔	๑๒,๘๓๙,๖๐๐	๔	๑๒,๘๓๙,๖๐๐	๔	๑๕,๑๖๖,๘๐๐	๔	๑๕,๓๕๔,๔๐๐	๔	๑๖,๑๔๕,๖๐๐	๒๐	๗๒,๓๔๖,๐๐๐
รวม	๗๗	๓๓,๓๘๗,๗๕๔	๘๑	๓๓,๘๘๗,๗๕๔	๘๑	๓๖,๒๗๕,๘๐๐	๘๖	๔๕,๕๑๙,๔๐๐	๘๒	๓๙,๒๐๔,๖๐๐	๔๐๗	๑๘๘,๒๗๕,๓๐๘

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร												
๔.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๖	๒,๙๔๐,๐๐๐	๑๘	๓,๐๐๕,๐๐๐	๑๘	๓,๐๒๕,๐๐๐	๑๘	๓,๐๒๕,๐๐๐	๑๘	๓,๐๒๕,๐๐๐	๘๘	๑,๕๐๒๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงานการศึกษา	๑	๔๐๐,๐๐๐	๑	๔๐๐,๐๐๐	๒	๓๒๐,๐๐๐	๒	๓๒๐,๐๐๐	๒	๓๒๐,๐๐๐	๘	๑,๗๖๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงานเคหะและชุมชน	๓	๖๒๐,๐๐๐	๓	๖๒๐,๐๐๐	๓	๖๒๐,๐๐๐	๓	๖๒๐,๐๐๐	๓	๖๒๐,๐๐๐	๑๕	๓,๑๐๐,๐๐๐
๔.๔ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๖๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐	๒	๖๐๐,๐๐๐	๑๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๒๒	๔,๕๖๐,๐๐๐	๒๔	๔,๖๒๕,๐๐๐	๒๕	๔,๕๖๕,๐๐๐	๒๕	๔,๕๖๕,๐๐๐	๒๕	๔,๕๖๕,๐๐๐	๑๒๑	๒๒,๘๘๐,๐๐๐
๕.ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๕.๑ แผนงานสาธารณสุข	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๑๑,๕๒๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานเคหะและชุมชน	๕	๑,๔๕๐,๐๐๐	๕	๑,๔๕๐,๐๐๐	๕	๑,๔๕๐,๐๐๐	๕	๑,๔๕๐,๐๐๐	๕	๑,๔๕๐,๐๐๐	๒๕	๗,๒๕๐,๐๐๐
๕.๔ แผนงานการเกษตร	๔	๒๖๐,๐๐๐	๔	๒๖๐,๐๐๐	๔	๒๖๐,๐๐๐	๔	๒๖๐,๐๐๐	๔	๒๖๐,๐๐๐	๒๐	๑,๓๐๐,๐๐๐
รวม	๑๗	๑๓,๒๘๐,๐๐๐	๑๗	๑๓,๒๘๐,๐๐๐	๑๗	๑๓,๒๘๐,๐๐๐	๑๗	๑๓,๒๘๐,๐๐๐	๑๗	๑๓,๒๘๐,๐๐๐	๕๗	๒๐,๓๒๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๗๖	๙๑,๒๐๑,๗๕๔	๑๙๓	๑๐๗,๑๗๖,๗๕๔	๒๑๗	๑๗๔,๖๔๑,๑๐๐	๒๑๗	๑๗๗,๒๗๘,๑๐๐	๒๑๗	๑๘๐,๔๓๘,๑๗๐	๑,๑๕๔	๖๙๐,๗๓๕,๘๗๘

